

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 23 lipca 2008 r. (28.07)
(OR. en)**

12108/08

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2008/0154 (COD)**

**ENV 485
CODEC 1008**

WNIOSEK

od:	Komisja Europejska
data:	18 lipca 2008 r.
Dotyczy:	Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)

Delegacje otrzymują w załączeniu wniosek Komisji przekazany wraz z pismem przewodnim od pana dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA do pana Javiera SOLANY, Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela.

Załącznik: COM(2008) 402 wersja ostateczna

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 16.7.2008
KOM(2008) 402 wersja ostateczna

2008/0154 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**dotyczące dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we
Wspólnocie (EMAS)**

(przedstawiony przez Komisję)

{SEK(2008) 2121}

{SEK(2008) 2122}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Podstawa i cele wniosku

System ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (zwany dalej EMAS) został pierwotnie ustanowiony w 1993 r.¹, zaś jego przeglądu dokonano w 2001 r. obowiązującym obecnie rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczającym dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS)².

Celem wniosku jest wzmocnienie systemu poprzez zwiększenie jego wydajności i atrakcyjności dla organizacji, tak aby:

- zwiększyć liczbę organizacji stosujących system³,
- doprowadzić do uznania EMAS za punkt odniesienia dla systemów zarządzania środowiskowego,
- umożliwić organizacjom stosującym inny system zarządzania środowiskowego przejście do EMAS,
- wywrzeć wpływ wykraczający poza organizacje zarejestrowane w EMAS poprzez wprowadzenie wymogu uwzględnienia aspektów środowiskowych przez te organizacje w momencie wyboru dostawców i usługodawców.

Proponowane zmiany dotyczą kwestii merytorycznych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb małych organizacji (MŚP i małe organy władzy publicznej), struktury instytucjonalnej i związku z innymi instrumentami politycznymi Wspólnoty.

1.2. Kontekst ogólny

Artykuł 15 rozporządzenia EMAS zobowiązuje Komisję do dokonania przeglądu EMAS w świetle doświadczeń zdobytych w trakcie jego działania, i do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycji odpowiednich zmian.

W tym kontekście w 2005 r. przeprowadzono szeroką ocenę systemu EMAS. Ocena, wraz z informacjami otrzymanymi od różnych zainteresowanych stron uczestniczących w systemie,

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1863/93 z dnia 29 czerwca 1993 r. dopuszczające dobrowolny udział spółek sektora przemysłowego w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie; Dz.U. L 168 z 10.7.1993, s. 1.

² Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1.

³ Pod koniec 2007 r. w EMAS zarejestrowanych było 6000 obiektów. Dalsze informacje znajdują się w dokumencie COM (2008) xxx wersja ostateczna; ocena skutków dołączona do niniejszego dokumentu; pkt 2.1.2 i 2.2.5.

pozwoili na okrelenie mocnych i sabych punktów systemu oraz opracowanie opcji poprawy skuteczności rozporządzenia.

1.3. Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS).

1.4. Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Przegląd EMAS stanowi część pakietu środków towarzyszących komunikatowi w sprawie planu działań w zakresie zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej, który ma zostać przyjęty w czerwcu/lipcu 2008 r. Plan działania ma na celu znaczącą zmianę zachowań konsumentów i producentów, co doprowadzi do poprawy w zakresie jakości produktów, efektywniejszej i mniej zanieczyszczającej produkcji oraz bardziej racjonalnej konsumpcji. Zakres planu działania obejmuje przegląd EMAS, przegląd rozporządzenia w sprawie oznakowania ekologicznego oraz komunikat w sprawie ekologicznych zamówień publicznych.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Służby Komisji prowadzą ciągły dialog z przedstawicielami państw członkowskich i różnymi zainteresowanymi stronami uczestniczącymi w procesie EMAS w celu obserwacji praktycznej realizacji systemu.

Organy państw członkowskich zarządzające systemem EMAS (właściwe organy, centra akredytacji) zorganizowały szereg spotkań i seminariów z udziałem zainteresowanych stron, dotyczących przyszłości systemu, a także przedstawiły zalecenia dotyczące przeglądu.

Na każdym etapie przeglądu przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi reprezentowanymi w Komitecie ustanowionym na mocy art. 14 rozporządzenia EMAS. Państwa członkowskie wniosły wkład w proces przeglądu⁴.

Komisja zorganizowała cztery spotkania grupy roboczej⁵ oraz warsztaty dotyczące przeglądu⁶ z udziałem wybranych ekspertów ds. EMAS (weryfikatorów EMAS, konsultantów, przedstawicieli centrów akredytacji i właściwych organów).

⁴ Spotkania Komitetu w dniach: 20 czerwca 2005 r. (Bruksela), 22 listopada 2005 r. (Turyn), 29-30 czerwca 2006 r. (Luksemburg), 13-14 listopada 2006 r. (Ateny) oraz 13-14 czerwca 2006 r. (Warszawa).

⁵ W dniach 17 maja, 9 czerwca, 20 lipca i 27 lipca 2006 r.

⁶ W dniach 11-12 grudnia 2006 r.

Komisja przeprowadziła wizyty w wybranych państwach członkowskich w celu uzyskania opinii na temat przeglądu rozporządzenia. Przy tej okazji państwa członkowskie i inne zainteresowane strony przekazały swoje pomysły na temat przyszłego działania systemu.

W imieniu DG ds. Środowiska konsorcjum konsultantów przeprowadziło szeroką ocenę EMAS i oznakowania ekologicznego (ocena „EVER”). Zbadano, jak organizacje europejskie postrzegają motywy, czynniki decydujące o powodzeniu oraz korzyści związane z EMAS, oraz przedstawiono zalecenia dotyczące przeglądu systemu EMAS. Wyniki oceny zostały przedstawione, omówione i dopracowane podczas dwóch warsztatów, które odbyły się we wrześniu 2005 r. z udziałem ekspertów, instytucji, przedsiębiorstw, podmiotów stosujących system w praktyce oraz organizacji pozarządowych.

W maju 2006 r. zakończono prowadzenie projektu REMAS, trzyletniego projektu finansowanego z unijnego funduszu ochrony środowiska LIFE, prowadzonego przez brytyjską agencję ds. środowiska (Environment Agency), szkocką agencję ochrony środowiska (Scottish Environment Protection Agency), brytyjski instytut zarządzania środowiskowego i oceny środowiskowej (Institute of Environmental Management and Assessment) oraz irlandzką agencję ochrony środowiska (Environmental Protection Agency). W wyniku projektu za pomocą szczegółowej analizy statystycznej określono skutki stosowania różnych rodzajów systemów zarządzania środowiskowego na działalność obiektów związaną z zarządzaniem środowiskowym oraz ich wpływ na zgodność z prawem i na wyniki w zakresie ekologiczności mierzone w odniesieniu do najlepszych dostępnych praktyk.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Badanie EVER wykazało, że EMAS jest uważany za środek umożliwiający włączenie kwestii związanych ze środowiskiem do wspólnego systemu wartości organizacji, mogący przyczynić się do poprawy jej wizerunku. EMAS jest postrzegany nie tylko jako system pozwalający na zmniejszenie kosztów usuwania odpadów, zużycia energii itd.; jest również sygnałem troski o środowisko.

Usprawnienia w dziedzinie ochrony środowiska, lepszy wizerunek i niższe koszty postrzegane są jako najważniejsze korzyści płynące z przyjęcia EMAS. Chociaż prawie połowa respondentów badania EVER uważa, że koszty finansowe EMAS przeważają nad korzyściami, ponad dwie trzecie respondentów uznało EMAS za sukces po dokonaniu porównania finansowych i niefinansowych korzyści i kosztów.

Projekt REMAS wykazał, że przyjęcie akredytowanego certyfikowanego systemu zarządzania środowiskowego przyczynia się do poprawy zarządzania środowiskowego obiektu, oraz że ogólne zarządzanie środowiskowe w ramach EMAS jest korzystniejsze od innych systemów⁷.

Badania wykazały także, że EMAS nie zrealizował w pełni swoich możliwości jeśli chodzi o powszechność jego stosowania. Respondenci badania EVER uznali koszty EMAS, niewielkie zaangażowanie ze strony kierownictwa oraz biurokrację za trzy największe bariery w przyjęciu systemu. Chociaż liczba podmiotów zarejestrowanych w EMAS stale rośnie

⁷ Zob. COM(2008) xxx wersja ostateczna; ocena skutków dołączona do niniejszego dokumentu; pkt 1.2.1

(obecnie we Wspólnocie zarejestrowanych jest ponad 5 000 organizacji), to jest to nadal niewielki odsetek organizacji, które potencjalnie mogłyby stosować ten system.

Większość zainteresowanych stron, z którymi dokonano konsultacji, potwierdziła te wnioski. Zostały one wzięte pod uwagę podczas analizy przez służby Komisji opcji wynikających z przeglądu systemu oraz podejmowania decyzji na temat przyszłego kierunku oraz zmian wymaganych w obecnym rozporządzeniu EMAS.

Konsultacje publiczne prowadzono w internecie między 22 grudnia 2006 r. a 26 lutego 2007 r. Komisja otrzymała 214 odpowiedzi.

2.2. Ocena skutków

Komisja przeprowadziła ocenę skutków ujętą w programie prac, obejmującą trzy główne opcje:

- kontynuacja obecnego podejścia;
- stopniowe wycofanie systemu; oraz
- znacząca zmiana rozporządzenia.

Opcja kontynuacji obecnego podejścia zapewniłaby stabilność. Zmiany miałyby charakter wyłącznie administracyjny / instytucjonalny i miałyby na celu wyłącznie lepsze działanie obecnego systemu. Opcja ta tylko w niewielkim stopniu przyczyniłaby się do poprawy „słabych punktów” systemu, i nie pozwoliłaby na dokonanie znaczących zmian. Jego ogólny wpływ pozostałby niewielki, co spowodowałoby zmniejszenie jego wiarygodności. Zauważalność systemu nie wzrosłaby; prawdopodobne byłoby jego nierówne stosowanie w państwach członkowskich.

W opcji stopniowego wycofania systemu zwolniono by zasoby finansowe i kadrowe. Opcja ta wywarłaby jednak negatywne skutki dla środowiska i gospodarki. W zestawie środków polityki fiskalnej i pieniężnej Wspólnoty zabrakłoby dobrowolnego instrumentu. W średniookresowym przeglądzie szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego⁸ uznano, że dobrowolne instrumenty mają znaczny potencjał, jednak nie zostały w pełni dopracowane, oraz wezwano Komisję do zrewidowania tych systemów w celu promowania ich stosowania i ograniczenia obciążeń administracyjnych w zarządzaniu nimi.

Opcja znaczącej zmiany rozporządzenia doprowadziłaby do poprawy widoczności, wpływu i profilu politycznego EMAS, co przyczyniłoby się do jego znacznie szerszego stosowania. Pozwoliłoby to na osiągnięcie we Wspólnocie większych i lepiej zogniskowanych korzyści środowiskowych, zarówno bezpośrednich jak i pośrednich. Doprowadziłoby to również do poprawy sytuacji gospodarczej i zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanych z

⁸ COM(2007) 225 wersja ostateczna: Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, przyjęty przez Komisję w dniu 30.4.2007 r..

zarządzaniem środowiskowym w organizacjach uczestniczących w EMAS. Niektóre z zasugerowanych zmian wymagają inwestycji oraz zachęt dla organizacji uczestniczących w EMAS.

Chociaż nie jest możliwe dokładne przewidzenie wzrostu zastosowania systemu, jako że nie istnieją dane ilościowe dotyczące kosztów i wpływu różnych środków, a wiele opcji jest ze sobą powiązanych lub opartych na zasadach rynkowych, celem jest osiągnięcie, 10 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, liczby zarejestrowanych organizacji lub obiektów równej liczbie organizacji lub obiektów certyfikowanych obecnie na mocy normy ISO 14001:2004 dotyczącej systemów zarządzania środowiskowego (35 000). Celem pośrednim, który ma zostać zrealizowany w ciągu 5 lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jest osiągnięcie liczby obiektów zarejestrowanych w EMAS równej średniej z trzech państw członkowskich o najwyższej liczbie zarejestrowanych obiektów na milion mieszkańców w 2007 r., która zgodnie z przewidywaniami wyniesie 23 000 obiektów zarejestrowanych w EMAS⁹.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Celem jest przegląd systemu EMAS, zgodnie z art. 15 rozporządzenia EMAS, zmierzający do tego, by w jak najlepszy sposób zachęcać do ciągłej poprawy ekologiczności wszystkich organizacji.

Aby to osiągnąć, przegląd rozporządzenia EMAS dąży do znaczącej poprawy profilu politycznego systemu, a w rezultacie do zwiększenia liczby organizacji stosujących system. Proponowane najważniejsze zmiany dotyczą kwestii merytorycznych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb małych organizacji (MŚP i małe organy władzy publicznej), struktury instytucjonalnej i związku z innymi instrumentami politycznymi Wspólnoty, zwłaszcza ekologicznymi zamówieniami publicznymi.

3.2. Podstawa prawna

Uzasadnienie dla niniejszego rozporządzenia stanowią względy polityki środowiskowej określone w przepisach art. 175 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, które stanowiły podstawę rozporządzenia (WE) nr 761/2001.

3.3. Pomocniczość i proporcjonalność

Przyjęcie systemu na poziomie Wspólnoty jest niezbędne do ustanowienia jednego, wiarygodnego systemu oraz zapobieżenia powstaniu różnych systemów krajowych. Niniejszy

⁹ W 2007 r. w trzech państwach członkowskich o najwyższej liczbie obiektów zarejestrowanych w EMAS na milion mieszkańców średnia wynosiła 48,27 obiektów. Te państwa członkowskie to Austria (61,85 obiektów na milion mieszkańców), Dania (50,60) i Belgia (32,37). Liczba obiektów zarejestrowanych w EMAS 5 lat po wejściu w życie zmienionego rozporządzenia EMAS dla 478,5 milionów mieszkańców Unii Europejskiej wyniosłaby zatem 23 000.

wniosek nie zmienia obecnej sytuacji w odniesieniu do rynku wewnętrznego; zasada pomocniczości jest nadal przestrzegana poprzez pozostawienie technicznego wdrożenia rozporządzenia właściwym organom i centrom akredytacji w państwach członkowskich. W ten sposób zapewnia się skuteczność systemu w poprawie ekologiczności organizacji, natomiast środki, które mogą być podjęte w stosowny sposób na poziomie krajowym pozostają w gestii państw członkowskich.

3.4. Wybór instrumentów

Proponowanym instrumentem jest rozporządzenie, ponieważ jest to jedyny stosowny środek pozwalający na zapewnienie wystarczającego stopnia harmonizacji zasad i procedur rejestracji, weryfikacji i akredytacji, które stanowią zasadnicze elementy systemu.

4. WPLYW NA BUDŻET

Ogólny wkład finansowy Wspólnoty jest ograniczony. Roczne zasoby finansowe z budżetu Wspólnoty szacuje się na ok. 1,5 mln EUR; objęłyby one w szczególności opracowanie dokumentów referencyjnych w określonych sektorach, wzajemną ocenę centrów akredytacji i właściwych organów oraz informacje i komunikację. Do roku 2013 koszty będą objęte instrumentem finansowym LIFE+¹⁰.

5. INFORMACJE DODATKOWE

5.1. Uproszczenie

Wniosek przewiduje uproszczenie prawodawstwa poprzez przeredagowanie obecnego rozporządzenia i włączenie do niego przydatnych elementów zawartych w różnych wytycznych.

Wniosek przewiduje uproszczenie procedur administracyjnych organizacji między innymi poprzez:

- promowanie dalszego zmniejszania obciążeń regulacyjnych i administracyjnych poprzez wprowadzenie elementów tworzących synergię między EMAS i innymi wspólnotowymi aktami prawnymi i instrumentami oraz zezwalających na bliższe powiązania operacyjne między nimi, co pozwoli na zmniejszenie obciążeń administracyjnych organizacji zarejestrowanych w EMAS poprzez większą elastyczność ram regulacyjnych, obejmującą ulgi regulacyjne (zastąpienie wymogów prawnych bez zmieniania prawodawstwa w dziedzinie środowiska jako takiego) lub deregulację (zmiany w prawodawstwie).

¹⁰ Rozporządzenie (WE) nr 614/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie instrumentu finansowego na rzecz środowiska (LIFE+), Dz.U. L 149 z 9.6.2007, s.1

- wprowadzenie rejestracji grup organizacji oraz możliwości wspólnej rejestracji oprócz istniejącej już rejestracji pojedynczych organizacji, co obniży koszty i uatrakcyjni udział.
- zachęcanie państw członkowskich do sprecyzowania powiązań z innymi systemami zarządzania środowiskowego i wzajemnego uzupełniania się systemów, tak aby rejestracja lub udział w krajowym systemie zarządzania środowiskowego mogły być uwzględnione podczas złożenia przez organizację wniosku o rejestrację w EMAS i odwrotnie.

W związku z powyższym wniosek spełnia cele inicjatywy dotyczącej lepszych uregulowań prawnych, opracowanej w kontekście nowej strategii lizbońskiej, dążącej do uproszczenia i poprawy istniejących uregulowań, lepszego opracowywania nowych uregulowań oraz wzmocnienia przestrzegania i efektywności zasad przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych.

Wniosek jest ujęty w programie działalności legislacyjnej i prac Komisji pod numerem referencyjnym 2006/ENV/053 i wypełnia zobowiązanie podjęte w ramach programu realizowanego przez Komisję¹¹.

5.2. Uchylenie istniejącego prawodawstwa

Przyjęcie wniosku doprowadzi do uchylenia istniejącego prawodawstwa.

5.3. Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

5.4. Europejski Obszar Gospodarczy

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien obejmować Europejski Obszar Gospodarczy.

5.5. Szczegółowe wyjaśnienie wniosku

Zasady działania EMAS i ogólne wymagania dotyczące uczestnictwa pozostają zasadniczo takie same, jak w obecnym rozporządzeniu: organizacje mogą uczestniczyć w EMAS pod warunkiem opracowania polityki środowiskowej, przeprowadzenia przeglądu środowiskowego, ustanowienia systemu zarządzania środowiskowego, przeprowadzenia wewnętrznego audytu środowiskowego oraz opracowania deklaracji środowiskowej. Po weryfikacji i zatwierdzeniu deklaracji środowiskowej przez niezależnego weryfikatora środowiskowego organizacja może ubiegać się o rejestrację we właściwym organie. Aby utrzymać rejestrację organizacja musi przedkładać regularne sprawozdania dotyczące poprawy ekologiczności i dostarczyć dowodów na spełnienie stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska.

¹¹ Zob. COM(2008) 33.

Główne zmiany mają na celu:

- zagwarantowanie, że EMAS będzie systemem zarządzania środowiskowego wysokiej jakości, zapewniającym zainteresowane strony zewnętrzne i krajowe organy egzekucyjne o tym, że organizacje EMAS spełniają wszystkie stosowne przepisy w dziedzinie środowiska i dokonują ciągłej poprawy swojej ekologiczności oraz
- zwiększenie atrakcyjności systemu dla uczestniczących organizacji, w szczególności małych organizacji (MŚP i małych organów władz publicznych) poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla uczestniczących organizacji oraz zwiększenie widoczności udziału w EMAS.

Zmiany obejmują:

- **System zarządzania środowiskowego.** EMAS w dalszym ciągu będzie opierał się na systemie zarządzania środowiskowego zawartym w normie ISO 14001 oraz zostanie uzupełniony następującymi elementami:
 - **wzmocniony mechanizm zgodności.** Przed pierwszą rejestracją w EMAS organizacja musi wykazać zgodność ze stosownymi przepisami w dziedzinie środowiska. Zachęca się do dialogu między organizacją a krajowymi organami egzekucyjnymi. Wzmocniono rolę weryfikatorów w zapewnieniu zgodności organizacji. Wyjaśniono definicję niezgodności i zharmonizowano procedury rejestracji i wycofania rejestracji przez właściwe organy w związku z niezgodnością;
 - **wzmocniona sprawozdawczość środowiskowa.** Sprawozdawczość w odniesieniu do ekologiczności z wykorzystaniem głównych wskaźników poziomu ekologiczności jest obowiązkowa dla organizacji zarejestrowanej w EMAS. Wskaźniki te są określone dla następujących obszarów środowiskowych: efektywność energetyczna, efektywne wykorzystanie materiałów i zasobów, odpady, różnorodność biologiczna/wykorzystanie gruntów;
 - **wytyczne dotyczące najlepszych praktyk zarządzania środowiskowego.** W celu wsparcia bardziej harmonijnego stosowania najlepszych praktyk zarządzania środowiskowego Komisja rozpoczęła proces opracowywania dokumentów referencyjnych. Dokumenty dotyczą poszczególnych sektorów i koncentrują się na bezpośrednich aspektach środowiskowych produkcji, jak również na aspektach pośrednich, takich jak projekt produktu, oddziaływanie na środowisko działań związanych z pozyskiwaniem surowców, produkcją i zbytem.

Stosowanie dokumentów referencyjnych jest dobrowolne, ale organizacje uczestniczące w EMAS zachęca się do korzystania z nich przy tworzeniu systemu zarządzania środowiskowego i określaniu zadań środowiskowych. Weryfikatorzy są zobowiązani do uznania dokumentów za punkt odniesienia dla skutecznego systemu zarządzania środowiskowego.
- **Zasady i procedury akredytacji i weryfikacji zostały zharmonizowane** i określone w celu skoncentrowania się na problemie nierównego stosowania w poszczególnych państwach członkowskich, który zmniejsza wiarygodność systemu. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr xxxx/2008 z dnia [...] r. ustalającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynkowego odnoszące się do warunków

wprowadzania produktów do obrotu umożliwiono organizację akredytacji na poziomie europejskim i krajowym. W rozporządzeniu podkreślono wagę władz publicznych, które powinny stanowić ostatni poziom kontroli publicznej, i ustalono ramy umożliwiające uznanie istniejącej organizacji „Europejska Współpraca w Dziedzinie Akredytacji” (EA) jako instytucji pomocnej w zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania systemu rygorystycznej oceny wzajemnej. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne ramy uzupełniające istniejące przepisy w dziedzinie akredytacji. Niniejszy wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia EMAS stanowi uzupełnienie tych przepisów w niezbędnym zakresie, uwzględniając specyfikę dobrowolnego systemu EMAS, a także, we właściwych przypadkach, ustanawia on bardziej szczegółowe przepisy.

- **Zakres geograficzny.** Zezwala się na udział organizacji spoza Wspólnoty. Organizacja spoza Wspólnoty może zarejestrować się w jednym z państw członkowskich, a jej system zarządzania środowiskowego musi zostać zweryfikowany i zatwierdzony przez weryfikatora akredytowanego w państwie członkowskim, w którym organizacja ubiega się o rejestrację.
- **Środki służące ograniczeniu obciążeń administracyjnych i tworzeniu zachęt:**
 - uproszczenie procedury rejestracji grupowej;
 - zmniejszenie opłat rejestracyjnych dla małych organizacji (MŚP i małych organów władz publicznych);¹²
 - władze krajowe w państwach członkowskich mają obowiązek określenia obszarów, w których mogą zmniejszyć obciążenia administracyjne organizacji zarejestrowanych w EMAS w odniesieniu do przepisów w dziedzinie środowiska, np. rzadsze odnawianie zezwoleń itd. Ustanowiony zostanie proces regularnych konsultacji właściwych organów EMAS z organami regulacyjnymi w państwach członkowskich. Komisja organizuje wymianę informacji w tej kwestii;
 - władze krajowe muszą rozważyć oraz, w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla przepisów dotyczących pomocy państwa zawartych w Traktacie, stworzyć zachęty dla organizacji zarejestrowanych w EMAS, takie jak np. dostęp do finansowania lub zachęty podatkowe w ramach systemów promujących ekologiczność przemysłu;
 - zasady dotyczące stosowania logo EMAS zostały uproszczone, zaś obowiązujące ograniczenia zniesione.
- **Działania promocyjne** związane z EMAS, w tym nagrody EMAS i kampanie informacyjne na poziomie wspólnotowym i krajowym.

¹²

Opłaty za pierwszą rejestrację organizacji w państwie członkowskim wahają się od braku opłaty do 2234 EUR. Dalsze informacje dotyczące różnych opłat rejestracyjnych w państwach członkowskich znajdują się w przypisie 28 do pkt 2.2.6 dokumentu COM(2008)xxx wersja ostateczna: ocena skutków dołączona do niniejszego dokumentu; jeszcze nieopublikowana.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji¹³,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁴,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁵,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu¹⁶,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 Traktatu stanowi, że do zadań Wspólnoty należy promowanie zrównoważonego wzrostu w całej Wspólnocie.
- (2) W decyzji nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego¹⁷ określono poprawę współpracy i partnerstwa z przedsiębiorstwami jako strategiczne podejście do osiągnięcia celów związanych ze środowiskiem. Kluczowym elementem tego podejścia są dobrowolne zobowiązania. W tym kontekście niezbędne jest zachęcanie do szerszego uczestnictwa w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozwój inicjatyw mających na celu zachęcenie organizacji do publikowania rygorystycznych i zweryfikowanych przez niezależne źródła sprawozdań dotyczących ekologiczności lub zrównoważonego rozwoju.
- (3) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczącym średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego¹⁸ uznano, że istnieje konieczność poprawy funkcjonowania dobrowolnych

¹³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁷ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

¹⁸ COM(2007) 225 wersja ostateczna.

instrumentów przeznaczonych dla przemysłu, oraz że instrumenty te mają znaczny potencjał, jednak nie zostały w pełni dopracowane. W komunikacie wzywa się Komisję do zrewidowania tych instrumentów w celu promowania ich stosowania oraz ograniczenia obciążeń administracyjnych wiążących się z zarządzaniem nimi.

- (4) Celem EMAS jest wspieranie ciągłej poprawy poziomu ekologiczności organizacji poprzez stworzenie i wdrażanie przez organizacje systemów zarządzania środowiskowego, systematyczną i obiektywną okresową ocenę działania takich systemów, dostarczanie informacji o ekologiczności, prowadzenie otwartego dialogu ze społeczeństwem i innymi zainteresowanymi stronami oraz aktywne zaangażowanie pracowników organizacji i właściwe szkolenia.
- (5) W celu wspierania spójnego podejścia do instrumentów prawnych opracowywanych na poziomie wspólnotowym w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego Komisja i państwa członkowskie powinny rozważyć, w jaki sposób rejestracja w EMAS może zostać uwzględniona w opracowywaniu prawa lub wykorzystana jako instrument egzekucji prawa. W celu zwiększenia atrakcyjności EMAS dla organizacji Komisja i państwa członkowskie powinny również uwzględnić EMAS w swojej polityce zamówień publicznych oraz, w stosownych przypadkach, powinny określać uczestnictwo w EMAS lub równoważnych systemach zarządzania środowiskowego jako warunek realizacji umów na roboty lub usługi.
- (6) Artykuł 15 rozporządzenia (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady dopuszczającego dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS)¹⁹ przewiduje, że Komisja dokonuje przeglądu EMAS w świetle doświadczeń zdobytych w trakcie jego działania i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycje odpowiednich zmian.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 okazało się skuteczne w promowaniu poprawy poziomu ekologiczności organizacji; doświadczenie zdobyte podczas jego stosowania należy wykorzystać w celu zwiększania zdolności EMAS do poprawy ogólnego poziomu ekologiczności organizacji.
- (8) Należy zachęcać organizacje do dobrowolnego uczestnictwa w EMAS, które może im przynieść dodatkowe korzyści w postaci mechanizmów kontrolnych, redukcji kosztów i poprawy wizerunku publicznego.
- (9) EMAS należy udostępnić wszystkim organizacjom we Wspólnocie i poza jej granicami, których działalność oddziałuje na środowisko. EMAS powinien dostarczyć im środków do zarządzania tym oddziaływaniem i poprawy ogólnego poziomu ekologiczności.
- (10) Do uczestnictwa w EMAS należy zachęcać w szczególności małe organizacje. Ich udział należy promować poprzez ułatwianie dostępu do informacji, do istniejących funduszy pomocowych i do instytucji publicznych oraz poprzez ustanowienie lub promowanie środków pomocy technicznej.

¹⁹ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1)

- (11) Organizacje, które stosują inne systemy zarządzania środowiskowego, i które pragną przenieść się do systemu EMAS, powinny mieć możliwość dokonania tego w jak najprostszy sposób. Należy rozważyć związek z innymi systemami zarządzania środowiskowego.
- (12) Organizacje, których obiekty znajdują się w jednym lub w kilku państwach członkowskich, powinny mieć możliwość rejestracji wszystkich lub szeregu obiektów w ramach jednego zgłoszenia.
- (13) Należy wzmocnić mechanizm spełniania przez organizację wszystkich stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska, tak aby zwiększyć wiarygodność EMAS oraz w szczególności umożliwić państwom członkowskim zmniejszenie obciążeń administracyjnych zarejestrowanych organizacji poprzez deregulację lub ulgi regulacyjne.
- (14) W proces wdrażania EMAS należy zaangażować pracowników organizacji, jako że zwiększa to poziom satysfakcji z pracy oraz ich wiedzę na temat kwestii związanych ze środowiskiem naturalnym, którą mogą wykorzystać w pracy i poza nią.
- (15) Logo EMAS powinno stanowić dla organizacji atrakcyjne narzędzie komunikacyjne i marketingowe, pozwalające na pogłębianie wiedzy klientów o systemie. Zasady stosowania logo EMAS należy uprościć poprzez zastosowanie jednego logo, zaś obowiązujące ograniczenia należy znieść, chyba że mogłoby to doprowadzić do pomylenia z etykietami produktów ekologicznych.
- (16) Koszty i opłaty związane z rejestracją w EMAS powinny być racjonalne i proporcjonalne do rozmiaru organizacji oraz nakładu pracy właściwych organów. Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących pomocy państwa zawartych w Traktacie należy rozważyć wprowadzenie zwolnień z opłat lub ulg dla małych organizacji.
- (17) Organizacje powinny opracowywać i powszechnie udostępniać okresowe deklaracje środowiskowe i sprawozdania dotyczące ekologiczności, informujące społeczeństwo i inne zainteresowane strony o spełnianiu stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska oraz o poziomie ekologiczności.
- (18) W celu zagwarantowania adekwatności i porównywalności informacji, sprawozdawczość na temat postępów organizacji w dziedzinie ekologiczności należy oprzeć o ogólne wskaźniki poziomu ekologiczności skoncentrowane na kluczowych obszarach środowiskowych. Powinno to pomóc organizacjom w porównaniu ich wyników w różnych okresach sprawozdawczych.
- (19) Dokumenty referencyjne zawierające najlepsze praktyki zarządzania i wskaźniki poziomu ekologiczności dla określonych sektorów należy opracować poprzez wymianę informacji i współpracę państw członkowskich. Dokumenty te powinny pozwolić organizacjom skuteczniej skoncentrować się na najważniejszych aspektach środowiskowych danego sektora.
- (20) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr xxxx/2008 z dnia [...] r. ustalającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynkowego odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu umożliwiono organizację akredytacji na poziomie europejskim i krajowym i ustalono ogólne ramy akredytacji. Niniejsze rozporządzenie stanowi uzupełnienie tych przepisów w niezbędnym zakresie,

uwzględniając specyfikę EMAS, w szczególności konieczność zapewnienia zainteresowanym stronom wysokiej wiarygodności, a także, we właściwych przypadkach, ustanawia bardziej szczegółowe przepisy.

Przepisy te powinny służyć do zagwarantowania oraz stałej poprawy kwalifikacji weryfikatorów środowiskowych poprzez zapewnienie niezależnego i neutralnego systemu akredytacji i szkoleń oraz właściwego nadzoru nad przeprowadzanymi przez nich czynnościami, tym samym zapewniając przejrzystość i wiarygodność organizacji uczestniczących w EMAS.

- (21) Zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja, powinny podejmować działania promujące i wspierające.
- (22) Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących pomocy państwa zawartych w Traktacie państwa członkowskie powinny tworzyć zachęty dla zarejestrowanych przedsiębiorstw, jak np. dostęp do finansowania lub zachęty podatkowe w ramach systemów promujących ekologiczność przemysłu.
- (23) Państwa członkowskie i Komisja powinny opracowywać i wdrażać szczegółowe środki mające na celu zwiększenie uczestnictwa w EMAS, w szczególności wśród małych organizacji.
- (24) Mając na uwadze jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia Komisja w stosownych przypadkach opracuje sektorowe dokumenty referencyjne w dziedzinie objętej rozporządzeniem.
- (25) Niniejsze rozporządzenie powinno zostać poddane przeglądowi, w stosownym przypadku, w świetle doświadczenia uzyskanego po pewnym okresie jego stosowania.
- (26) Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (WE) nr 761/2001, które powinno zatem zostać uchylone.
- (27) Jako że w niniejszym rozporządzeniu uwzględniono użyteczne fragmenty zalecenia 2001/680/WE z dnia 7 września 2001 r. w sprawie wytycznych dotyczących wykonania rozporządzenia (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady dopuszczającego dobrowolny udział organizacji w zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS)²⁰ i zalecenia 2003/532/WE z dnia 10 lipca 2003 r. dotyczącego wytycznych w sprawie wyboru i stosowania wskaźników poziomu ekologiczności w systemie EMAS²¹, zaleceń tych nie należy już stosować, jako że zostają one zastąpione niniejszym rozporządzeniem.
- (28) Ponieważ cel proponowanych działań, czyli ustalenie jednego wiarygodnego systemu i uniknięcie powstania różnych systemów krajowych, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, a z uwagi na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

²⁰ Dz.U. L 247 z 17.9.2001, s.1.

²¹ Dz.U. L 184 z 23.7.2003, s. 19.

- (29) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji²².
- (30) W szczególności należy upoważnić Komisję do ustanawiania procedur wzajemnej oceny właściwych organów, opracowywania sektorowych dokumentów referencyjnych, uznawania istniejących systemów zarządzania środowiskowego lub ich części za spełniające odpowiednie warunki niniejszego rozporządzenia oraz do zmiany załączników I-VIII. Ponieważ środki te mają zakres ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia między innymi poprzez uzupełnienie go o nowe elementy inne niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą ustanowioną w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE.
- (31) Wprowadzenie ram prawnych koniecznych dla prawidłowego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia wymaga czasu; dlatego też państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na zmianę procedur stosowanych przez centra akredytacji i właściwe organy na mocy stosownych przepisów niniejszego rozporządzenia. W ciągu tych sześciu miesięcy centra akredytacji i właściwe organy powinny mieć możliwość stosowania procedur ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 761/2001,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

²² Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją Rady 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym ustanawia się system ek zarządzania i audytu we Wspólnocie, zwany dalej „EMAS”, dopuszczający dobrowolny udział organizacji znajdujących się we Wspólnocie lub poza nią.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „polityka środowiskowa” oznacza ogólne cele i zasady działania organizacji w odniesieniu do środowiska naturalnego, w tym ich zgodność ze wszystkimi odpowiednimi wymogami prawnymi w dziedzinie środowiska, a także zobowiązanie do ciągłej poprawy poziomu ekologiczności;
- (2) „ekologiczność” oznacza wyniki prowadzonego przez organizację zarządzania aspektami środowiskowymi;
- (3) „zgodność z prawem” oznacza pełne stosowanie odpowiednich wymogów prawnych, w tym warunków zezwoleń, dotyczących środowiska naturalnego;
- (4) „aspekt środowiskowy” oznacza składnik działalności, produktów lub usług organizacji, który oddziałuje lub może oddziaływać na środowisko naturalne;
- (5) „istotny aspekt środowiskowy” oznacza aspekt środowiskowy, którego oddziaływanie na środowisko jest lub może być znaczące;
- (6) „bezpośredni aspekt środowiskowy” oznacza aspekt środowiskowy związany z działalnością, produktami lub usługami organizacji, nad którymi sprawuje ona bezpośrednią kontrolę zarządczą;
- (7) „pośredni aspekt środowiskowy” oznaczają aspekt środowiskowy mogący wynikać z relacji organizacji z osobami trzecimi, na na który organizacja może wpływać do pewnego stopnia;

- (8) „oddziaływanie na środowisko” oznacza każdą zmianę w środowisku naturalnym, korzystną lub szkodliwą, która w całości lub częściowo wynika z działalności organizacji, jej produktów lub usług;
- (9) „program środowiskowy” oznacza opis działań, obowiązków i środków, podjętych lub zaplanowanych dla osiągnięcia celów i zadań środowiskowych wraz z określeniem terminów ich osiągnięcia;
- (10) „cel środowiskowy” oznacza ogólny cel w zakresie ochrony środowiska wynikający z polityki środowiskowej, wyznaczony przez organizację, i tam, gdzie jest to możliwe, określony ilościowo;
- (11) „zadanie środowiskowe” oznacza szczegółowy i określony ilościowo wymóg dotyczący ekologiczności, wynikający z polityki środowiskowej i celów środowiskowych, mający zastosowanie do organizacji lub jej części, który należy ustalić i spełnić w celu zrealizowania tych celów;
- (12) „system zarządzania środowiskowego” oznacza część ogólnego systemu zarządzania, która obejmuje strukturę organizacyjną, czynności planowania, zakres odpowiedzialności, praktyki, procedury, procesy i zasoby służące opracowywaniu, wdrażaniu, osiąganiu, przeglądaniu i utrzymaniu polityki środowiskowej;
- (13) „najlepsze praktyki zarządzania środowiskowego” oznaczają najskuteczniejszy system zarządzania środowiskowego, który organizacja może wdrożyć w danym sektorze i dzięki któremu przy danych warunkach gospodarczych i technicznych można osiągnąć najwyższy poziom ekologiczności;
- (14) „wewnętrzny audyt środowiskowy” oznacza systematyczną, udokumentowaną, okresową i obiektywną ocenę działalności organizacji, systemu zarządzania i procesów służących ochronie środowiska;
- (15) „audytor” oznacza osobę lub zespół należące do personelu organizacji lub osobę fizyczną lub prawną spoza organizacji, działające w imieniu organizacji, przeprowadzające w szczególności ocenę stosowanego systemu zarządzania oraz zgodności z polityką i programem organizacji, zgodność uwzględnieniem zgodności z odpowiednimi wymogami prawnymi mającymi zastosowanie do organizacji;
- (16) „sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności” oznacza szczegółowe informacje udzielane społeczeństwu i innym zainteresowanym stronom, dotyczące poziomu ekologiczności organizacji i zgodności organizacji z obowiązującymi przepisami prawnymi w dziedzinie środowiska;
- (17) „deklaracja środowiskowa” oznacza szczegółowe informacje udzielane społeczeństwu i innym zainteresowanym stronom, dotyczące następujących aspektów organizacji:
 - a) struktury i działań
 - b) polityki środowiskowej i systemu zarządzania środowiskowego
 - c) aspektów środowiskowych i oddziaływania na środowisko
 - d) programu środowiskowego, celów i zadań

- e) sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności, zawierającego informacje na temat poziomu ekologiczności organizacji i zgodności organizacji z obowiązującymi przepisami prawnymi w dziedzinie środowiska;
- (18) „weryfikator środowiskowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, stowarzyszenie lub grupę takich osób, kwalifikujące się jako organ oceny zgodności zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (WE) nr xxxx/2008, które otrzymały akredytację zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
- (19) „organizacja” oznacza spółkę, korporację, firmę, przedsiębiorstwo, organ lub instytucję zlokalizowane we Wspólnocie lub poza nią, lub część bądź kombinację powyższych, posiadające osobowość prawną lub jej nieposiadające, publiczne lub państwowe, mające własne funkcje i administrację;
- (20) „obiekt” oznacza geograficznie wydzielony obszar podlegający kontroli zarządczej organizacji, obejmującej działania, produkty i usługi, w tym całą infrastrukturę, sprzęt i materiały;
- (21) „weryfikacja” oznacza proces oceny zgodności przeprowadzany przez weryfikatora środowiskowego w celu wykazania, że polityka środowiskowa, system zarządzania środowiskowego i procedury audytu organizacji spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia;
- (22) „zatwierdzenie” oznacza potwierdzenie przez weryfikatora środowiskowego, który przeprowadzał weryfikację, że informacje i dane zawarte w deklaracji środowiskowej i w sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności organizacji są rzetelne, wiarygodne i prawidłowe oraz że spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia;
- (23) „organy egzekucyjne” oznaczają właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie do wykrywania naruszeń stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska, zapobiegania tym naruszeniom i ich badania, oraz, w stosownych przypadkach, do egzekwowania prawa;
- (24) „wskaźnik poziomu ekologiczności” oznacza szczególny wskaźnik zezwalający na określenie poziomu ekologiczności organizacji;
- (25) „małe organizacje” oznaczają:
- a) mikroprzedsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa zdefiniowane w zaleceniu Komisji nr 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r., dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw²³;
 - b) władze lokalne zarządzające mniej niż 10 000 mieszkańców lub inne władze publiczne zatrudniające mniej niż 250 osób i dysponujące rocznym budżetem nieprzekraczającym 50 mln EUR, lub o rocznym bilansie nieprzekraczającym 43 mln EUR, w tym:

²³ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

- (i) administracje rządowe lub inne organy administracji publicznej, publiczne organy doradcze na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym;
 - (ii) osoby fizyczne lub prawne, które na mocy prawa krajowego sprawują publiczne funkcje administracyjne, obejmujące obowiązki, działania lub usługi dotyczące środowiska; oraz
 - (iii) osoby fizyczne lub prawne sprawujące publiczne obowiązki lub funkcje lub świadczące publiczne usługi dotyczące środowiska, podlegające kontroli organu lub osoby, o których mowa w lit. b);
- (26) „centrum akredytacji” oznacza krajowy organ akredytacji w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr xxxx/2008.

ROZDZIAŁ II

Rejestracja organizacji

Artykuł 3

Określenie właściwego organu

1. Organizacje w danym państwie członkowskim składają wnioski o rejestrację właściwemu organowi w tym państwie członkowskim.
2. Wnioski o rejestrację organizacji spoza Wspólnoty można składać dowolnemu właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym posiada akredytację weryfikator środowiskowy, który dokonał weryfikacji i zatwierdzenia systemu zarządzania środowiskowego organizacji.
3. Organizacja, która posiada obiekty w jednym lub kilku państwach członkowskich, może złożyć wniosek o jedną wspólną rejestrację wszystkich lub niektórych obiektów.

Wniosek o jedną wspólną rejestrację składa się właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organizacji lub centrum zarządzania wyznaczone dla celów niniejszego przepisu.

Artykuł 4

Przygotowanie do rejestracji

1. Organizacje, które pragną po raz pierwszy dokonać rejestracji, przeprowadzają przegląd środowiskowy wszystkich aspektów środowiskowych organizacji zgodnie z wymaganiami załącznika I.
2. Organizacje mogą przeprowadzić konsultacje z organem, o którym mowa w art. 33 ust. 3, mającym siedzibę w państwie członkowskim, w którym organizacja składa wniosek o rejestrację.
3. Organizacje dysponujące certyfikowanym systemem zarządzania środowiskowego, uznanym zgodnie z wymaganiami art. 45 ust 4, nie muszą przeprowadzać pełnego wstępnego przeglądu środowiskowego w odniesieniu do informacji dostępnych w uznanym certyfikowanym systemie zarządzania środowiskowego.
4. W świetle wyników przeglądu organizacje opracowują i wdrażają system zarządzania środowiskowego obejmujący wszystkie wymagania, o których mowa w załączniku II, oraz w stosownych przypadkach uwzględniający najlepsze praktyki zarządzania środowiskowego dla danego sektora, o których mowa w art. 46.

5. Organizacje przedstawiają dowody rzeczowe lub dokumenty wykazujące, że organizacja spełnia wszystkie określone stosowne wymogi prawne w dziedzinie środowiska.

Organizacje mogą zwrócić się do właściwego organu egzekucyjnego o wydanie oświadczenia o zgodności zgodnie z art. 33 ust. 5.

Organizacje spoza Wspólnoty dokonują również odniesienia do wymogów prawnych w dziedzinie środowiska mających zastosowanie do podobnych organizacji w państwach członkowskich, w których organizacja zamierza złożyć wniosek.

6. Organizacje przeprowadzają audyt wewnętrzny zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku III.
7. Organizacje przygotowują deklarację środowiskową zgodnie z wymaganiami części B załącznika IV.

W przypadku, gdy dla danego sektora dostępne są sektorowe dokumenty referencyjne, o których mowa w art. 46, ocenę poziomu ekologiczności organizacji przeprowadza się na podstawie stosownego dokumentu.

8. Akredytowany weryfikator środowiskowy dokonuje weryfikacji wstępnego przeglądu środowiskowego, systemu zarządzania środowiskowego, procedury audytowej i deklaracji środowiskowej oraz zatwierdzenia deklaracji środowiskowej.

Artykuł 5

Wniosek o rejestrację

1. Wniosek o rejestrację mogą składać wszystkie organizacje spełniające wymagania określone w art. 4.
2. Wniosek o rejestrację, zawierający wymienione niżej elementy, składa się właściwemu organowi wyznaczonemu zgodnie z art. 3:
 - a) zatwierdzona deklaracja środowiskowa w formacie elektronicznym;
 - b) deklaracja, o której mowa w art. 24 ust. 9, podpisana przez weryfikatora środowiskowego, który zatwierdził deklarację środowiskową;
 - c) wypełniony formularz zawierający przynajmniej informacje określone w załączniku VI;
 - d) dowód uiszczenia stosownych opłat.

ROZDZIAŁ III

Obowiązki zarejestrowanych organizacji

Artykuł 6

Przedłużenie rejestracji w EMAS

1. Zarejestrowana organizacja co trzy lata:
 - (a) dokonuje weryfikacji całego systemu zarządzania środowiskowego i programu audytu,
 - (b) przygotowuje deklarację środowiskową zgodnie z wymaganiami określonymi w części B i D załącznika IV,
 - (c) uzyskuje zatwierdzenie deklaracji środowiskowej,
 - (d) przekazuje zatwierdzoną deklarację środowiskową właściwemu organowi,
 - (e) przekazuje właściwemu organowi wypełniony formularz zawierający przynajmniej informacje określone w załączniku VI.
2. Zarejestrowana organizacja co roku:
 - (a) przeprowadza audyt wewnętrzny w odniesieniu do poziomu ekologiczności oraz spełnienia stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska zgodnie z wymaganiami załącznika III,
 - (b) przygotowuje sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności zgodnie z wymaganiami określonymi w części C i D załącznika IV,
 - (c) przekazuje właściwemu organowi zatwierdzone sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności,
 - (d) przekazuje właściwemu organowi wypełniony formularz zawierający przynajmniej informacje określone w załączniku VI.
3. Zarejestrowane organizacje udostępniają publicznie deklaracje środowiskowe i sprawozdania dotyczące poziomu ekologiczności w ciągu jednego miesiąca od daty rejestracji oraz jednego miesiąca od daty przedłużenia rejestracji.

Wymóg ten może zostać spełniony poprzez udostępnienie deklaracji środowiskowej na życzenie lub poprzez udostępnienie odnośników do stron internetowych, na których zamieszczono deklarację środowiskową.

Organizacje informują właściwy organ o sposobie publicznego udostępnienia dokumentów.

Artykuł 7

Odstępstwo dla małych organizacji

1. Na prośbę małej organizacji właściwy organ dokonuje przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, na maksymalnie pięć lat, lub rocznego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, na maksymalnie dwa lata, o ile spełnione zostały następujące warunki:
 - a) nie występują zagrożenia dla środowiska;
 - b) organizacja nie planuje zmian operacyjnych systemu zarządzania środowiskowego; oraz
 - c) nie występują znaczące lokalne problemy związane ze środowiskiem.
2. W celu uzyskania przedłużenia, o którym mowa w ust. 1, przedmiotowa organizacja składa wniosek właściwemu organowi, który dokonał rejestracji organizacji, oraz przedstawia dowody na spełnienie warunków przyznania odstępstwa.
3. Organizacje korzystające z przedłużenia na dwa lata, o którym mowa w ust. 1, przekazują niezatwierdzone sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności właściwemu organowi każdego roku, w którym są zwolnione z obowiązku zatwierdzenia sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności.

Artykuł 8

Znaczące zmiany

1. W przypadku dokonania w zarejestrowanej organizacji znaczących zmian, organizacja przeprowadza dodatkowy przegląd środowiskowy tych zmian, uwzględniający aspekty środowiskowe i oddziaływanie na środowisko.
2. Organizacja uaktualnia wstępny przegląd środowiskowy i odpowiednio zmienia swoją politykę środowiskową.
3. Uaktualniony przegląd środowiskowy i zmieniona polityka środowiskowa są weryfikowane i zatwierdzane.
4. Po zatwierdzeniu organizacja przedkłada zmiany właściwemu organowi za pomocą formularza przewidzianego w załączniku VI oraz udostępnia je publicznie.

Artykuł 9

Audyt środowiskowy

1. Zarejestrowana organizacja opracowuje program audytowy gwarantujący, że w danym okresie, nieprzekraczającym trzech lat, cała działalność organizacji będzie podlegać audytowi zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku III.
2. Audyt przeprowadzają audytorzy posiadający - indywidualnie lub zbiorowo – kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia tych zadań oraz wystarczającą niezależność w zakresie kontrolowanych działań, aby dokonać obiektywnej oceny.
3. Program przeprowadzenia audytów środowiskowych organizacji określa cele każdego audytu lub cyklu audytu, w tym częstotliwość audytu dla każdego działania.
4. Na zakończenie każdego audytu i cyklu audytu audytorzy przygotowują pisemne sprawozdanie z audytu.
5. Audytorzy przekazują organizacji wyniki i wnioski z audytu.
6. Po zakończeniu procesu audytu organizacja przygotowuje i wdraża odpowiedni plan działania.
7. Organizacja stosuje odpowiednie mechanizmy dla zapewnienia należytego uwzględnienia wyników audytu.

Artykuł 10

Stosowanie logo EMAS

1. Logo EMAS określone w załączniku V może być stosowane wyłącznie przez zarejestrowane organizacje i tylko w okresie ważności ich rejestracji.
W logo umieszcza się zawsze numer rejestracji organizacji.
2. Logo EMAS może być stosowane wyłącznie zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku V.
3. W przypadku, gdy organizacja, zgodnie z art. 3 ust. 5 zdecyduje, że nie wszystkie jej obiekty na terytorium Wspólnoty zostaną włączone do wspólnej rejestracji, zapewnia ona wyraźne rozróżnienie obiektów objętych rejestracją w swoich kontaktach ze społeczeństwem i przy stosowaniu logo EMAS.
4. Logo nie stosuje się w połączeniu z porównawczymi twierdzeniami dotyczącymi innych działań i usług lub w sposób, który mógłby doprowadzić do pomylenia z etykietami produktów ekologicznych.
5. Każda informacja dotycząca środowiska opublikowana przez zarejestrowaną organizację może być opatrzona logo EMAS, pod warunkiem odniesienia się do

ostatniej deklaracji środowiskowej organizacji, z której została ona zaczerpnięta, oraz jeżeli weryfikator środowiskowy potwierdzi, że jest ona:

- a) dokładna,
- b) uzasadniona i możliwa do sprawdzenia,
- c) właściwa i stosowana w odpowiednim kontekście lub okolicznościach,
- d) reprezentatywna dla ogólnego poziomu ekologiczności organizacji,
- e) o niskim prawdopodobieństwie błędnej interpretacji,
- f) znacząca w odniesieniu do ogólnego oddziaływania na środowisko.

ROZDZIAŁ IV

Zasady dotyczące właściwych organów

Artykuł 11

Wyznaczenie i rola właściwych organów

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za rejestrację organizacji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy kontrolują zamieszczanie organizacji w rejestrze i zarządzanie wpisami.

2. Właściwymi organami mogą być organy krajowe, regionalne lub lokalne.
3. Skład właściwego organu gwarantuje jego niezależność i neutralność.
4. Właściwe organy posiadają odpowiednie zasoby finansowe i kadrowe dla właściwego wykonania swoich zadań.
5. Właściwe organy stosują przepisy niniejszego rozporządzenia konsekwentnie i uczestniczą w regularnej ocenie wzajemnej określonej w art. 16.

Artykuł 12

Obowiązki dotyczące procesu rejestracji

1. Właściwe organy ustanawiają procedury rejestracji organizacji. W szczególności ustanawiają one przepisy w odniesieniu do:
 - a) rozważania uwag przekazanych przez zainteresowane strony, w tym centra akredytacji i właściwe organy egzekucyjne, dotyczących organizacji ubiegających się o rejestrację lub już zarejestrowanych,
 - b) odmowy, usunięcia lub zawieszenia rejestracji organizacji, oraz
 - c) rozpatrywania odwołań i skarg dotyczących ich decyzji.
2. Właściwe organy tworzą i prowadzą rejestr organizacji zarejestrowanych w ich państwach członkowskich, zawierający deklaracje środowiskowe lub sprawozdania dotyczące poziomu ekologiczności organizacji w formacie elektronicznym, oraz co miesiąc aktualizują rejestr.

Rejestr jest publicznie dostępny na stronie internetowej.

3. Właściwe organy co miesiąc informują Komisję o zmianach dokonanych w rejestrze, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 13

Rejestracja organizacji

1. Właściwe organy rozpatrują wnioski o rejestrację organizacji zgodnie z procedurami ustanowionymi w tym celu.
2. W przypadku, gdy organizacja składa wniosek o rejestrację, właściwy organ dokonuje jej rejestracji i nadaje jej numer rejestracyjny, o ile spełnione zostały następujące warunki:
 - a) właściwy organ otrzymał wniosek o rejestrację zawierający wszystkie dokumenty, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a)-d).
 - b) właściwy organ sprawdził, że weryfikacja i zatwierdzenie zostały dokonane zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 24-27; oraz
 - c) właściwy organ jest przekonany, na podstawie otrzymanych dowodów rzeczowych lub pozytywnego sprawozdania właściwego organu egzekucyjnego, o przestrzeganiu przepisów przez organizację;
3. Właściwy organ informuje organizację o dokonaniu jej rejestracji.
4. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że organizacja, która złożyła wniosek o rejestrację, nie spełnia wymagań określonych w ust. 2, odmawia jej rejestracji.
5. Jeżeli właściwy organ otrzyma od centrum akredytacji sprawozdanie z nadzoru, świadczące o tym, że czynności weryfikatora środowiskowego nie zostały przeprowadzone w sposób pozwalający na uzyskanie pewności, że organizacja spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia, odmawia on rejestracji tej organizacji.
6. Właściwy organ konsultuje się z zainteresowanymi stronami, w tym z organizacją, w celu uzyskania dowodów niezbędnych do podjęcia decyzji o odmowie rejestracji organizacji.

Artykuł 14

Zawieszenie rejestracji lub usunięcie organizacji z rejestru

1. Jeżeli właściwy organ jest zdania, że zarejestrowana organizacja nie spełnia przepisów niniejszego rozporządzenia, umożliwia jej przedstawienie stanowiska w tej kwestii. Jeżeli organizacja nie przedłoży satysfakcjonującej odpowiedzi, jej rejestracja zostaje zawieszona lub organizacja zostaje usunięta z rejestru.

2. Jeśli właściwy organ otrzymał od centrum akredytacji sprawozdanie z nadzoru dostarczające dowodów na to, że czynności weryfikatora środowiskowego nie zostały wykonane w sposób dostatecznie prawidłowy, aby potwierdzić spełnianie przez organizację zarejestrowaną w EMAS wymagań niniejszego rozporządzenia, rejestracja zostaje zawieszona.
3. Zarejestrowana organizacja zostaje, odpowiednio, objęta zawieszeniem rejestracji lub usunięta z rejestru, jeżeli w ciągu miesiąca od chwili zaistnienia takiego obowiązku nie przedłoży właściwemu organowi któregokolwiek z poniższych:
 - a) zatwierdzonych aktualizacji deklaracji środowiskowych, sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności lub podpisanej deklaracji, o której mowa w art. 24 ust. 9;
 - b) formularza, zawierającego przynajmniej informacje wymienione w załączniku VI dotyczące organizacji.
4. Jeśli właściwy organ został poinformowany przez właściwe organy egzekucyjne o naruszeniu przez organizację stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska, odpowiednio zawiesza rejestrację organizacji lub usuwa ją z rejestru.
5. W przypadku, gdy właściwy organ decyduje o zawieszeniu lub usunięciu rejestracji, bierze on pod uwagę przynajmniej:
 - a) skutki dla środowiska wynikające z niespełnienia przez organizację wymagań niniejszego rozporządzenia,
 - b) prawdopodobieństwo, że organizacja nie spełni wymagań niniejszego rozporządzenia, lub okoliczności do tego prowadzące,
 - c) wcześniejsze przypadki niespełnienia przez organizację wymagań niniejszego rozporządzenia, oraz oraz
 - d) szczególne warunki organizacji.
6. Właściwy organ konsultuje się z zainteresowanymi stronami, w tym z organizacją, w celu uzyskania dowodów niezbędnych do podjęcia decyzji na temat zawieszenia rejestracji lub usunięcia organizacji z rejestru.
7. W przypadku, gdy właściwy organ otrzymał dowody z innego źródła niż sprawozdanie z nadzoru przedstawione przez centrum akredytacji, wskazujące na to, że czynności weryfikatora środowiskowego nie zostały wykonane w sposób dostatecznie prawidłowy aby potwierdzić spełnianie przez organizację wymagań niniejszego rozporządzenia, właściwy organ dokonuje konsultacji z centrum akredytacji nadzorującym weryfikatora środowiskowego.
8. Właściwy organ uzasadnia podjęte środki.
9. Właściwy organ przedkłada organizacji stosowne informacje dotyczące konsultacji z zainteresowanymi stronami.

10. Zawieszenie rejestracji organizacji zostaje zniesione, jeżeli właściwy organ otrzymał zadowalające informacje, potwierdzające spełnianie przez organizację wymagań niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Forum właściwych organów

1. Właściwe organy powołują forum właściwych organów ze wszystkich państw członkowskich (zwane dalej „forum”). Forum zbiera się przynajmniej raz do roku, w obecności przedstawiciela Komisji.
2. W forum uczestniczą właściwe organy każdego państwa członkowskiego. Jeżeli w danym państwie członkowskim istnieje kilka właściwych organów, należy podjąć odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że wszystkie organy są informowane o działalności forum.
3. Forum opracowuje wytyczne w celu zapewnienia spójności procedur dotyczących rejestracji organizacji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, w tym również procedur dotyczących zawieszenia lub usunięcia organizacji z rejestru. Forum przekazuje Komisji wytyczne i dokumenty dotyczące wzajemnej oceny. Dokumenty te są publicznie dostępne.
4. Forum uchwałą regulamin wewnętrzny.

Artykuł 16

Wzajemna ocena właściwych organów

1. Forum organizuje wzajemną ocenę w celu określenia zgodności systemu rejestracji każdego właściwego organu z niniejszym rozporządzeniem oraz w celu opracowania zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do stosowania przepisów związanych z rejestracją.
2. Ocena wzajemna jest przeprowadzana regularnie, przynajmniej raz na cztery lata. We wzajemnej ocenie biorą udział wszystkie właściwe organy.
3. Wzajemna ocena obejmuje przynajmniej ocenę zasad i procedur dotyczących:
 - a) rejestracji;
 - b) odmowy dokonania rejestracji;
 - c) zawieszenia wpisu organizacji w rejestrze, o którym mowa w art. 12 ust. 2;
 - d) usunięcia organizacji z rejestru, o którym mowa w art. 12 ust. 2;
 - e) zarządzania rejestrem, o którym mowa w art. 12 ust. 2.

4. Komisja ustala procedury przeprowadzania oceny, w tym odpowiednie procedury odwoławcze przeciwko decyzjom przyjętym w wyniku oceny.

Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 49 ust. 3.

5. Forum przekazuje Komisji coroczne sprawozdanie z oceny wzajemnej.

Sprawozdanie jest udostępnione publicznie.

ROZDZIAŁ V

Weryfikatorzy środowiskowi

Artykuł 17

Zadania weryfikatorów środowiskowych

1. Weryfikatorzy środowiskowi oceniają, czy przegląd środowiskowy, polityka środowiskowa, system zarządzania i procedury audytu organizacji spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia.
2. Weryfikatorzy środowiskowi sprawdzają:
 - a) spełnienie przez organizację wszystkich wymagań niniejszego rozporządzenia dotyczących wstępnego przeglądu środowiskowego, systemu zarządzania środowiskowego, audytu środowiskowego i jego wyników oraz deklaracji środowiskowej lub sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności;
 - b) spełnienie przez organizację stosownych wspólnotowych, krajowych, regionalnych lub lokalnych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska;
 - c) ciągłą poprawę poziomu ekologiczności organizacji; oraz
 - d) rzetelność, wiarygodność i prawidłowość danych i informacji zawartych w następujących dokumentach:
 - (i) deklaracji środowiskowej;
 - (ii) sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności;
 - (iii) informacjach dotyczących środowiska, które mają zostać zatwierdzone.
3. Weryfikatorzy środowiskowi w szczególności badają techniczną prawidłowość wstępnego przeglądu środowiskowego, audytu lub innych procedur prowadzonych przez organizację, unikając niepotrzebnego powtarzania tych procedur.
4. W stosownych przypadkach weryfikatorzy środowiskowi przeprowadzają kontrole na miejscu w celu sprawdzenia rzetelności wyników audytu wewnętrznego.
5. W czasie weryfikacji poziomu przygotowania organizacji do rejestracji, weryfikator środowiskowy sprawdza, czy organizacja spełnia przynajmniej poniższe wymagania:
 - a) w pełni funkcjonujący system zarządzania środowiskowego zgodny wymaganiami załącznika II;

- b) w pełni zaplanowany program audytu, który rozpoczęto zgodnie z wymaganiami załącznika III, uwzględniając w nim przynajmniej dziedziny o najbardziej znaczącym oddziaływaniu na środowisko;
 - c) ukończono przegląd systemu zarządzania, o którym mowa w części A załącznika II; oraz
 - d) przygotowano deklarację środowiskową zgodnie z wymaganiami części B załącznika IV.
6. Dla celów weryfikacji przeprowadzanej w celu przedłużenia rejestracji, o której mowa w art. 6 ust. 1, weryfikator środowiskowy sprawdza, czy organizacja spełnia poniższe wymagania:
- a) w pełni funkcjonujący system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami załącznika II;
 - b) w pełni funkcjonujący zaplanowany program audytu, którego przynajmniej jeden cykl został zakończony zgodnie z wymaganiami załącznika III;
 - c) ukończony jeden przegląd systemu zarządzania; oraz
 - d) opracowanie deklaracji środowiskowej zgodnie z wymaganiami części B załącznika IV.
7. Dla celów weryfikacji przeprowadzanej w celu przedłużenia rejestracji, o której mowa w art. 6 ust. 2, weryfikator środowiskowy sprawdza, czy organizacja spełnia przynajmniej poniższe wymagania:
- a) przeprowadziła audyt wewnętrzny w odniesieniu do poziomu ekologiczności oraz spełnienia stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska zgodnie z wymaganiami załącznika III;
 - b) wykazuje ciągłą zgodność ze stosownymi wymogami prawnymi w dziedzinie środowiska oraz ciągłą poprawę poziomu ekologiczności; oraz
 - c) opracowała sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności zgodnie z częścią C załącznika IV.

Artykuł 18

Częstotliwość weryfikacji

1. Weryfikator środowiskowy, w porozumieniu z organizacją, opracowuje program w celu zapewnienia weryfikacji wszystkich elementów niezbędnych do rejestracji i utrzymania rejestracji organizacji, o których mowa w art. 4-6.
2. Ponadto przynajmniej co 12 miesięcy weryfikator środowiskowy zatwierdza wszelkie uaktualnione informacje zawarte w deklaracji środowiskowej lub sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności.

Wymagania dotyczące weryfikatorów środowiskowych

1. W celu uzyskania akredytacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem kandydat na weryfikatora środowiskowego składa wniosek do centrum akredytacji, o którego akredytację się stara.

Wniosek określa zakres akredytacji poprzez odniesienie do klasyfikacji działalności gospodarczych określonej w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴.

2. Weryfikator środowiskowy przedkłada centrum akredytacji stosowne dowody swojej wiedzy, odpowiedniego doświadczenia i umiejętności technicznych stosownych dla zakresu akredytacji, o którą się stara, w dziedzinie:
 - a) niniejszego rozporządzenia;
 - b) ogólnego funkcjonowania systemów zarządzania środowiskowego;
 - c) stosownych sektorowych dokumentów referencyjnych wydanych przez Komisję na mocy art. 46, dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - d) wymagań ustawowych, wykonawczych i administracyjnych właściwych dla rodzaju działalności poddawanej weryfikacji i zatwierdzeniu;
 - e) aspektów środowiskowych i oddziaływania na środowisko, w tym w odniesieniu do kwestii zrównoważonego rozwoju dotyczących środowiska;
 - f) aspektów technicznych związanych z problemami środowiskowymi, właściwych dla rodzaju działalności poddawanej weryfikacji i zatwierdzeniu;
 - g) ogólnych zasad prowadzenia działalności poddawanej weryfikacji i zatwierdzeniu, w celu oceny stosowności systemu zarządzania w związku z oddziaływaniem organizacji i jej produktów, usług i działalności na środowisko, w tym przynajmniej:
 - (i) technologii stosowanych w organizacji;
 - (ii) terminologii i narzędzi wykorzystywanych w prowadzeniu działalności;
 - (iii) czynności operacyjnych i charakterystyki ich oddziaływania na środowisko;
 - (iv) metodyki oceny istotnych aspektów środowiskowych;
 - (v) kontroli zanieczyszczenia i technik minimalizowania skutków.

²⁴ Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.

- h) wymagań i metodyki dotyczących audytu środowiskowego, w tym umiejętności przeprowadzania skutecznych audytów weryfikujących system zarządzania środowiskowego, identyfikacji stosownych wyników i wniosków z audytu, przygotowania i przedstawienia sprawozdań z audytu w formie pisemnej i ustnej w celu sporządzenia jasnej dokumentacji audytu weryfikującego;
 - i) audytu informacji, deklaracji środowiskowej i sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności w odniesieniu do zarządzania danymi, ich przechowywania i przetwarzania oraz przedstawiania ich w formie pisemnej i graficznej w celu wykrycia ewentualnych błędnych danych, a także stosowania założeń i oszacowań;
 - j) wymiaru środowiskowego produktów i usług, w tym aspektów środowiskowych i ekologiczności podczas ich wykorzystania i w późniejszym okresie, oraz integralności danych dostarczonych dla celów podejmowania decyzji związanych ze środowiskiem.
- 3. Weryfikator środowiskowy musi wykazać ciągły rozwój zawodowy w zakresie kompetencji określonych w ust. 2; rozwój ten podlega ocenie przez centrum akredytacji.
 - 4. Weryfikator środowiskowy jest niezależny, w szczególności od audytora lub konsultanta organizacji, oraz wykonuje swoje zadania w sposób bezstronny i obiektywny.
 - 5. Weryfikator środowiskowy zapewnia swoją niezależność od nacisków komercyjnych, finansowych lub innych, które mogłyby mieć wpływ na jego osąd lub podważyć zaufanie do niezależności i integralności jego opinii wydawanych w związku z prowadzoną weryfikacją. Weryfikator środowiskowy zapewnia spełnienie wszelkich stosownych przepisów w tej kwestii.
 - 6. Do celów spełnienia wymagań niniejszego rozporządzenia w zakresie weryfikacji i zatwierdzenia weryfikator środowiskowy dysponuje udokumentowaną metodyką i procedurami, obejmującymi również mechanizmy kontroli jakości i przepisy dotyczące poufności.
 - 7. W przypadku, gdy weryfikatorem środowiskowym jest organizacja, posiada ona schemat organizacyjny pokazujący struktury i obowiązki w ramach organizacji oraz oświadczenie o jej statusie prawnym, własnościowym oraz źródłach finansowania.

Schemat organizacyjny jest udostępniany na żądanie.

Artykuł 20

Dodatkowe wymagania dotyczące weryfikatorów środowiskowych będących osobami fizycznymi i indywidualnie przeprowadzających czynności weryfikacyjne i zatwierdzające

1. Weryfikatorzy środowiskowi będący osobami fizycznymi i indywidualnie przeprowadzający czynności weryfikacyjne i zatwierdzające, poza spełnieniem wymagań określonych w art. 19 posiadają:
 - a) wszelkie kompetencje niezbędne do prowadzenia czynności weryfikacyjnych i zatwierdzających w dziedzinach, w których są akredytowani,
 - b) ograniczony zakres akredytacji stosowny do ich indywidualnych kompetencji.
2. Zgodność z tymi warunkami zapewniona jest poprzez ocenę przeprowadzoną przed wydaniem akredytacji oraz poprzez nadzór centrum akredytacji.

Artykuł 21

Dodatkowe wymagania dla weryfikatorów środowiskowych działających w krajach trzecich

1. Jeżeli weryfikator środowiskowy zamierza przeprowadzać czynności weryfikacyjne i zatwierdzające w krajach trzecich, może starać się o akredytację w odniesieniu do określonych krajów trzecich.
2. W celu uzyskania akredytacji w danym kraju trzecim weryfikator środowiskowy spełnia, poza wymaganiami określonymi w art. 19 i 20, następujące wymagania:
 - a) znajomość i zrozumienie wymogów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w dziedzinie środowiska obowiązujących w kraju, w odniesieniu do którego weryfikator pragnie uzyskać akredytację;
 - b) znajomość i zrozumienie języka urzędowego kraju trzeciego, w odniesieniu do którego weryfikator pragnie zdobyć akredytację.
3. Wymagania określone w ust. 2 uznaje się za spełnione, jeżeli weryfikator środowiskowy wykaże istnienie stosunku umownego między nim a wykwalifikowaną osobą lub organizacją spełniającą te wymagania.

Taka osoba lub organizacja są niezależne od weryfikowanej organizacji.

Artykuł 22

Nadzór nad weryfikatorami środowiskowymi

1. Nadzór nad czynnościami weryfikacji i zatwierdzenia przeprowadzanymi przez weryfikatora środowiskowego w:

- a) państwie członkowskim, w którym posiada on akredytację, jest sprawowany przez centrum akredytacji, które udzieliło mu akredytacji;
- b) kraju trzecim jest sprawowany przez centrum akredytacji, które udzieliło weryfikatorowi środowiskowemu akredytacji w odniesieniu do tych czynności;
- c) państwie członkowskim innym, niż państwo członkowskie, w którym udzielono akredytacji, jest sprawowany przez centrum akredytacji państwa członkowskiego, w którym udzielono akredytacji.

Nadzór nad czynnościami weryfikacyjnymi i zatwierdzającymi w kraju trzecim prowadzi centrum akredytacji, które udzieliło weryfikatorowi środowiskowemu akredytacji w odniesieniu do tych czynności.

- 2. Weryfikator środowiskowy informuje centrum akredytacji odpowiedzialne za nadzór nad nim o szczegółach akredytacji oraz o dacie i miejscu przeprowadzenia weryfikacji z wyprzedzeniem przynajmniej pięciu dni roboczych.
- 3. Weryfikator środowiskowy niezwłocznie informuje centrum akredytacji o wszelkich zmianach, mających znaczenie dla akredytacji lub jej zakresu.
- 4. Centrum akredytacji ustanawia przepisy w celu sprawdzania, w regularnych odstępach czasu nie przekraczających 24 miesięcy, czy weryfikator nadal spełnia wymagania akredytacyjne, oraz w celu monitorowania jakości przeprowadzonych czynności weryfikacyjnych i zatwierdzających.
- 5. Nadzór może polegać na audytach biura, kontrolach na miejscu w organizacjach, kwestionariuszach, przeglądzie deklaracji środowiskowych lub sprawozdań dotyczących ekologiczności zatwierdzonych przez weryfikatora środowiskowego oraz przeglądzie sprawozdań z weryfikacji.

Nadzór powinien być proporcjonalny do czynności podjętej przez weryfikatora środowiskowego.

- 6. Wszelkie decyzje centrum akredytacji o cofnięciu czy zawieszeniu akredytacji lub ograniczeniu jej zakresu mogą być podjęte tylko pod warunkiem wcześniejszego udzielenia weryfikatorowi środowiskowemu możliwości wysłuchania.
- 7. Jeżeli nadzorujące centrum akredytacji jest zdania, że jakość pracy wykonanej przez weryfikatora środowiskowego nie spełnia wymagań niniejszego rozporządzenia, sprawozdanie z nadzoru zostaje przekazane danemu weryfikatorowi środowiskowemu oraz właściwemu organowi, w którym przedmiotowa organizacja ubiega się o rejestrację lub który dokonał rejestracji organizacji.

W przypadku dalszego sporu, sprawozdanie z nadzoru zostaje przedłożone podczas spotkania centrów akredytacji, o którym mowa w art. 30.

Dodatkowe wymagania dotyczące nadzoru nad weryfikatorami środowiskowymi przeprowadzającymi czynności w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wydano ich akredytację

1. Weryfikator środowiskowy akredytowany w jednym państwie członkowskim, z wyprzedzeniem pięciu dni roboczych przed przystąpieniem do czynności weryfikacyjnych i zatwierdzających w innym państwie członkowskim, dostarcza centrum akredytacji tego państwa członkowskiego następujące informacje:
 - a) szczegóły dotyczące jego akredytacji, kompetencji, oraz, w stosownych przypadkach, składu zespołu;
 - b) datę i miejsce dokonania weryfikacji i zatwierdzenia;
 - c) adres i dane kontaktowe organizacji.

Powiadomienie takie przekazywane jest przed każdą nową czynnością weryfikacyjną i zatwierdzającą.
2. Centrum akredytacji może zażądać od weryfikatora wyjaśnień dotyczących znajomości niezbędnych stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska.
3. Centrum akredytacji może wprowadzić warunki inne niż te, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jeżeli nie ograniczają one prawa weryfikatora środowiskowego do świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym przyznano akredytację.
4. Centrum akredytacji nie wykorzystuje procedury, o której mowa w ust. 1, w celu opóźnienia przybycia weryfikatora środowiskowego. Jeżeli centrum akredytacji nie jest w stanie wykonać swoich zadań zgodnie z ust. 2 i 3 przed datą weryfikacji i zatwierdzenia zgłoszoną przez weryfikatora zgodnie z ust. 1 lit. b), przedstawia ono weryfikatorowi uzasadnienie.
5. Centra akredytacji nie nakładają dyskryminacyjnych opłat za powiadomienie i nadzór.
6. Jeżeli nadzorujące centrum akredytacji jest zdania, że jakość pracy wykonanej przez weryfikatora środowiskowego nie spełnia wymagań niniejszego rozporządzenia, sprawozdanie z nadzoru zostaje przekazane danemu weryfikatorowi środowiskowemu, centrum akredytacji, które udzieliło mu akredytacji, oraz właściwemu organowi, w którym przedmiotowa organizacja ubiega się o rejestrację lub który dokonał rejestracji organizacji. W przypadku dalszego sporu, sprawozdanie z nadzoru zostaje przedłożone podczas spotkania centrów akredytacji, o którym mowa w art. 30.
7. Organizacje muszą zezwolić organom akredytacji na prowadzenie nadzoru nad weryfikatorem środowiskowym podczas procesu weryfikacji i zatwierdzenia.

Warunki przeprowadzania weryfikacji i zatwierdzenia

1. Weryfikator środowiskowy prowadzi czynności objęte jego akredytacją na podstawie pisemnej umowy z organizacją.

Umowa ta:

- a) określa zakres czynności;
- b) określa warunki mające na celu umożliwienie weryfikatorowi środowiskowemu niezależne i profesjonalne działanie; oraz
- c) zobowiązuje organizację do zapewnienia niezbędnej współpracy.

2. Weryfikator środowiskowy zapewnia jednoznaczne określenie wszystkich elementów organizacji oraz ich zgodność z rzeczywistym podziałem czynności.

Deklaracja środowiskowa w przejrzysty sposób określa różne części organizacji podlegające weryfikacji lub zatwierdzeniu.

3. Weryfikator środowiskowy przeprowadza ocenę elementów określonych w art. 17.
4. Podczas przeprowadzania czynności weryfikacji i zatwierdzania weryfikator środowiskowy dokonuje kontroli dokumentacji, przeprowadza wizytę w organizacji, kontrole na miejscu oraz prowadzi rozmowy z personelem.

5. Przed przeprowadzeniem przez weryfikatora środowiskowego wizyty w organizacji, organizacja dostarcza mu podstawowe informacje dotyczące na swój temat i na temat swojej działalności, polityki środowiskowej, programu środowiskowego, a także opis systemu zarządzania środowiskowego stosowanego w organizacji, szczegóły dotyczące przeprowadzonego przeglądu środowiskowego lub audytu, sprawozdanie z tego przeglądu lub audytu, informacje o wszelkich działaniach naprawczych podjętych w ich wyniku, oraz projekt deklaracji środowiskowej lub sprawozdanie dotyczące ekologiczności.

6. Weryfikator środowiskowy sporządza sprawozdanie z wyniku weryfikacji przeznaczone dla organizacji, określające:

- a) wszystkie zagadnienia mające związek z czynnościami przeprowadzonymi przez weryfikatora środowiskowego;
- b) opis zgodności ze wszystkimi wymaganiami niniejszego rozporządzenia, łącznie z dowodami, wynikami i wnioskami.

7. W przypadku braku zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia sprawozdanie obejmuje:

- a) wyniki i wnioski dotyczące braku zgodności organizacji oraz dowody, na których zostały one oparte;

- b) wady techniczne w metodach przeglądu środowiskowego lub audytu, lub w systemie zarządzania środowiskowego bądź innych stosownych procesach;
 - c) kwestie sporne dotyczące projektu deklaracji środowiskowej lub sprawozdania dotyczącego ekologiczności wraz ze szczegółami dotyczącymi zmian lub uzupełnień, jakie powinny być wprowadzone do deklaracji środowiskowej lub sprawozdania dotyczącego ekologiczności;
 - d) porównanie osiągnięć i zadań z wcześniejszymi deklaracjami środowiskowymi, oceną ekologiczności oraz oceną ciągłej poprawy poziomu ekologiczności organizacji.
8. Po przeprowadzeniu weryfikacji weryfikator środowiskowy zatwierdza deklarację środowiskową lub sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności organizacji w celu potwierdzenia, że spełniają one wymagania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że wyniki weryfikacji potwierdzają, że:
- a) informacje i dane zawarte w deklaracji środowiskowej lub sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności organizacji są rzetelne i prawidłowe oraz spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia;
 - b) organizacja spełnia wszystkie stosowne wymogi prawne w dziedzinie środowiska.
9. Po zatwierdzeniu weryfikator środowiskowy wydaje podpisaną deklarację, o której mowa w załączniku VII, stwierdzającą, że weryfikację przeprowadzono zgodnie z wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

Weryfikacja i zatwierdzenie w małych organizacjach

1. Podczas prowadzenia czynności weryfikacyjnych i zatwierdzających weryfikator środowiskowy bierze pod uwagę szczególne cechy małych organizacji, w tym:
 - a) nierozbudowaną strukturę;
 - b) wielozadaniowy personel;
 - c) zdobywanie kwalifikacji w trakcie pracy;
 - d) zdolność szybkiego przystosowania się do zmian; oraz
 - e) ograniczony stopień dokumentacji procedur.
2. Weryfikator środowiskowy przeprowadza weryfikację lub zatwierdzenie w sposób niepowodujący zbędnych obciążeń dla małych organizacji.
3. Weryfikator środowiskowy bierze pod uwagę obiektywne dowody wskazujące na skuteczność systemu, w tym stosowanie procedur proporcjonalnych do rozmiaru i

złożoności działalności, charakter powiązanego z nią oddziaływania na środowisko oraz kompetencje operatorów.

Artykuł 26

Warunki weryfikacji i zatwierdzenia w państwach członkowskich innych niż państwo, w którym weryfikator posiada akredytację

1. Weryfikatorzy środowiskowi akredytowani w jednym z państw członkowskich mogą przeprowadzać czynności weryfikacyjne i zatwierdzające w każdym innym państwie członkowskim, zgodnie z wymaganiami ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem.
2. Weryfikator środowiskowy informuje centrum akredytacji państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym posiada on akredytację, o szczegółach akredytacji oraz o dacie i miejscu przeprowadzenia weryfikacji lub zatwierdzenia w tym państwie członkowskim, z wyprzedzeniem przynajmniej pięciu dni roboczych.
3. Centrum akredytacji może zażądać od weryfikatora wyjaśnień dotyczących znajomości niezbędnych stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska.
4. Weryfikacja lub zatwierdzenie podlega nadzorowi centrum akredytacji państwa członkowskiego, w którym są prowadzone. Państwo członkowskie jest zawiadamiane o rozpoczęciu czynności.

Artykuł 27

Warunki weryfikacji i zatwierdzenia w krajach trzecich

1. Weryfikatorzy środowiskowi akredytowani w jednym z państw członkowskich mogą przeprowadzać czynności weryfikacyjne i zatwierdzające w organizacji znajdującej się w kraju trzecim, zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
2. Weryfikator środowiskowy informuje centrum akredytacji państwa członkowskiego, w którym organizacja zamierza wystąpić o rejestrację lub jest zarejestrowana, o szczegółach akredytacji oraz o dacie i miejscu przeprowadzenia weryfikacji lub zatwierdzenia w kraju trzecim, z wyprzedzeniem przynajmniej sześciu tygodni przed każdą weryfikacją lub zatwierdzeniem.
3. Czynności weryfikacji i zatwierdzenia podlegają nadzorowi centrum akredytacji państwa członkowskiego, w którym organizacja zamierza wystąpić o rejestrację lub jest zarejestrowana. Państwo członkowskie jest zawiadamiane o rozpoczęciu czynności.

ROZDZIAŁ VI

Centra akredytacji

Artykuł 28

Dokonanie akredytacji

1. Centra akredytacji wyznaczane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr xxxx/2008 są odpowiedzialne za akredytację weryfikatorów środowiskowych oraz nadzór nad czynnościami przeprowadzanymi przez weryfikatorów środowiskowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Centra akredytacji dokonują oceny kompetencji weryfikatorów środowiskowych w świetle elementów określonych w art. 19-21, stosownych dla zakresu akredytacji, której dotyczy wniosek.
3. Zakres akredytacji weryfikatorów środowiskowych ustala się zgodnie z klasyfikacją działalności gospodarczych określoną w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006. Zakres ten jest ograniczony kompetencjami weryfikatora środowiskowego oraz w stosownych przypadkach bierze pod uwagę rozmiar i złożoność działalności.
4. Centra akredytacji ustanawiają stosowne procedury akredytacji, odmowy, zawieszenia lub wycofania akredytacji weryfikatorów środowiskowych oraz nadzoru nad weryfikatorami środowiskowymi.

Procedury te obejmują mechanizmy uwzględniania uwag zainteresowanych stron, w tym właściwych organów, w odniesieniu do weryfikatorów środowiskowych ubiegających się o akredytację i ją posiadających.
5. W przypadku odmowy akredytacji centrum akredytacji informuje weryfikatora środowiskowego o powodach takiej decyzji.
6. Centra akredytacji ustanawiają wykaz weryfikatorów środowiskowych oraz zakresu ich akredytacji w ich państwach członkowskich, poddają ten wykaz przeglądowi i dokonują jego aktualizacji oraz co miesiąc powiadamiają Komisję i właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum akredytacji, o zmianach dokonanych w wykazie.
7. W ramach przepisów i procedur dotyczących monitorowania czynności, określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr xxxx/2008, centrum akredytacji sporządza sprawozdanie z nadzoru, jeżeli zdecyduje, po konsultacji z danym weryfikatorem środowiskowym, o jednym z poniższych:
 - a) czynności weryfikatora środowiskowego nie zostały przeprowadzone w sposób pozwalający na uzyskanie pewności, że organizacja spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia;

- b) weryfikacja i zatwierdzenie przez weryfikatora środowiskowego zostały przeprowadzone z naruszeniem jednego lub kilku wymagań niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie jest przekazywane właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym organizacja jest zarejestrowana lub złożyła wniosek o rejestrację, oraz w stosownych przypadkach centrum akredytacji, które przyznało akredytację.

Artykuł 29

Zawieszenie i cofnięcie akredytacji

1. Zawieszenie lub cofnięcie akredytacji wymaga przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym z weryfikatorem środowiskowym, w celu udostępnienia centrum akredytacji niezbędnych dowodów umożliwiających podjęcie decyzji.
2. Centrum akredytacji informuje weryfikatora środowiskowego o przyczynach podjętych środków oraz w stosownych przypadkach o przebiegu dyskusji z właściwymi organami egzekucyjnymi.
3. Akredytacja podlega zawieszeniu lub cofnięciu do czasu zapewnienia spełnienia przez weryfikatora wymagań niniejszego rozporządzenia, stosownie do charakteru i zakresu uchybienia lub naruszenia wymogów prawnych.
4. Zawieszenie akredytacji zostaje zniesione, jeżeli centrum akredytacji otrzymało zadowalające informacje, potwierdzające spełnienie przez weryfikatora środowiskowego wymagań niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 30

Spotkanie centrów akredytacji

1. Centra akredytacji ze wszystkich państw członkowskich spotykają się co najmniej raz do roku w ramach organu uznanego na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr xxxx/2008 w obecności przedstawiciela Komisji (dalej „spotkanie centrów akredytacji”).
2. Zadaniem spotkania centrów akredytacji jest zapewnienie jednolitości procedur związanych z:
 - a) akredytacją weryfikatorów na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym odmową, zawieszeniem i cofnięciem akredytacji;
 - b) nadzorem nad czynnościami przeprowadzanymi przez akredytowanych weryfikatorów.
3. Podczas spotkania centrów akredytacji opracowuje się wytyczne w kwestiach należących do kompetencji centrów akredytacji.

4. Podczas spotkania centrów akredytacji przyjęty zostaje regulamin.
5. Wytyczne, o których mowa w ust. 3, oraz regulamin, o którym mowa w ust. 4, przekazuje się Komisji.

Artykuł 31

Wzajemna ocena centrów akredytacji

1. Wzajemna ocena w odniesieniu do akredytacji weryfikatorów środowiskowych na mocy niniejszego rozporządzenia organizowana przez organ, o którym mowa w art. 30 ust. 1, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr xxxx/2008 obejmuje przynajmniej ocenę przepisów i procedur dotyczących:
 - a) kompetencji weryfikatorów;
 - b) niezależności, obiektywności i bezstronności weryfikatorów;
 - c) określenia zakresu akredytacji weryfikatorów;
 - d) wymagań dla weryfikatorów;
 - e) procesu nadzoru nad weryfikatorami przeprowadzającymi czynności weryfikacyjne i zatwierdzające w państwach członkowskich;
 - f) procesu nadzoru nad weryfikatorami przeprowadzającymi czynności weryfikacyjne i zatwierdzające w krajach trzecich;
 - g) zarządzania wykazem akredytowanych weryfikatorów środowiskowych.
2. Wzajemna ocena systemów akredytacji w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia jest przeprowadzana regularnie, przynajmniej co cztery lata.
3. Organ, o którym mowa w art. 30 ust. 1, przekazuje Komisji roczne sprawozdanie z oceny wzajemnej.

Sprawozdanie jest udostępnione publicznie.

ROZDZIAŁ VII

Przepisy mające zastosowanie w państwach członkowskich

Artykuł 32

Informacje dotyczące właściwych organów

Państwa członkowskie informują Komisję o strukturze i procedurach związanych z działaniem właściwych organów. Informacje te są regularnie uaktualniane.

Artykuł 33

Pomoc dla organizacji dotycząca spełniania wymogów prawnych w dziedzinie środowiska

1. Państwa członkowskie ustanawiają system umożliwiający udzielanie organizacjom ubiegającym się o rejestrację, na ich wniosek, informacji i pomocy związanej z wymogami prawnymi w dziedzinie środowiska w danym państwie członkowskim.
2. Pomoc obejmuje:
 - a) informacje dotyczące stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska;
 - b) określenie właściwych organów egzekucyjnych dla każdego wymogu prawnego w dziedzinie środowiska określonego jako stosowny;
 - c) określenie i wyjaśnienie środków, za pomocą których dostarcza się dowodów spełnienia przez organizację wymogów prawnych w dziedzinie środowiska uznanych za mające zastosowanie;
 - d) ustanowienie kontaktów z właściwymi organami egzekucyjnymi, jeżeli jest to konieczne.
3. Państwa członkowskie mogą zlecić zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwym organom lub innym organom.
4. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez organy lub organizacje wyznaczone przez nie zgodnie z ust. 3 niezbędnej wiedzy i stosownych zasobów finansowych i kadrowych dla spełnienia swoich zadań.
5. Państwa członkowskie zapewniają odpowiadanie przez organy egzekucyjne na prośby organizacji dotyczące stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska znajdujących się w ich kompetencjach oraz że dostarczają organizacji informacji na temat spełnienia przez nie tych wymogów.

6. Państwa członkowskie zapewniają przekazanie przez organy egzekucyjne właściwemu organowi, który dokonał rejestracji organizacji, informacji o niespełnieniu przez zarejestrowaną organizację wymagań niniejszego rozporządzenia, w najkrótszym możliwym terminie, a w każdym razie nie później niż w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 34

Plan promocyjny

Państwa członkowskie przyjmują plan promocyjny obejmujący cele, działania i inicjatywy promujące EMAS oraz zachęcające organizacje do uczestnictwa w nim.

Artykuł 35

Informacje

1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki mające za zadanie informowanie społeczeństwa o celach i głównych elementach EMAS.
2. Państwa członkowskie wykorzystują, w stosownych przypadkach, w szczególności we współpracy ze stowarzyszeniami branżowymi, organizacjami konsumenckimi, organizacjami ekologicznymi, związkami zawodowymi i instytucjami lokalnymi, profesjonalne publikacje, lokalną prasę, kampanie promocyjne lub jakiegokolwiek inne skuteczne środki, w celu upowszechniania ogólnej wiedzy o EMAS.
3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu dostarczenia organizacjom informacji o treści niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Działania promocyjne

Państwa członkowskie prowadzą działania promujące EMAS, w tym:

- (1) promują wymianę wiedzy i najlepszych praktyk w odniesieniu do EMAS między wszystkimi zainteresowanymi stronami;
- (2) opracowują skuteczne narzędzia promocji EMAS i udostępniają je organizacjom;
- (3) zapewniają organizacjom wsparcie techniczne w określeniu i wdrożeniu ich działalności marketingowej;
- (4) zachęcają do zawierania partnerstw między organizacjami w celu promowania EMAS.

Artykuł 37

Promowanie uczestnictwa małych organizacji

Państwa członkowskie podejmują stosowne kroki w celu zapewnienia uczestnictwa małych organizacji poprzez:

- (1) ułatwianie dostępu do informacji i funduszy pomocowych dostosowanych specjalnie do ich potrzeb;
- (2) ustalenie opłat rejestracyjnych w racjonalnej wysokości sprzyjającej szerszemu uczestnictwu;
- (3) promowanie środków w zakresie pomocy technicznej, w szczególności w powiązaniu z inicjatywami ze strony lokalnych lub profesjonalnych punktów kontaktowych, lokalnych władz, izb handlowych, stowarzyszeń handlowych lub rzemieślniczych.

Artykuł 38

Grupy i podejście stopniowe

1. Państwa członkowskie zapewniają pomoc w spełnieniu wymagań dotyczących rejestracji, o których mowa w art. 4-6, grupom organizacji powiązanych ze względu na bliskie położenie geograficzne lub rodzaj działalności, udzielaną przez władze lokalne przy udziale stowarzyszeń branżowych, izb handlowych oraz zainteresowanych stron.
2. Państwa członkowskie opracowują programy mające na celu zachęcanie organizacji do wdrożenia systemu zarządzania środowiskowego. Zachęcają one w szczególności do przyjęcia stopniowego podejścia, które doprowadzi docelowo do rejestracji w EMAS.

Takie systemy i programy mają na celu unikanie niepotrzebnych kosztów dla ich uczestników, w szczególności małych organizacji.

Artykuł 39

EMAS i inne obszary polityki środowiskowej i instrumenty środowiskowe we Wspólnocie

1. Państwa członkowskie we współpracy z właściwymi organami i organami egzekucyjnymi opracowują coroczną strategię mającą na celu określenie, w jaki sposób rejestracja w EMAS zgodnie z niniejszym rozporządzeniem może:
 - a) zostać uwzględniona podczas opracowywania nowych aktów prawnych;
 - b) zostać wykorzystana jako instrument stosowania i egzekwowania prawa.

2. Bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego, w szczególności prawa dotyczącego konkurencji, opodatkowania i pomocy prawa, państwa członkowskie podejmują w stosownych przypadkach środki mające na celu ułatwienie organizacjom rejestracji w EMAS lub jej utrzymania. Środki są podejmowane na jeden z poniższych sposobów:
 - (a) ulgi regulacyjne, polegające na uznaniu, że organizacja zarejestrowana w EMAS spełnia dane wymogi prawne w dziedzinie środowiska określone w innych instrumentach prawnych, zidentyfikowane przez właściwe władze;
 - (b) lepsze przepisy, za pomocą których inne instrumenty prawne zmienia się tak, aby znieść, zredukować lub uprościć obciążenia dla organizacji uczestniczących w EMAS w celu wspierania wydajnego działania rynków i wzrostu konkurencyjności.

Artykuł 40

Koszty i opłaty

1. Państwa członkowskie ustanawiają system opłat uwzględniający:
 - a) koszty poniesione w związku z dostarczaniem organizacjom informacji i udzielaniem im pomocy przez organy wyznaczone lub powołane w tym celu przez państwa członkowskie zgodnie z art. 33;
 - b) koszty poniesione w związku z akredytacją weryfikatorów środowiskowych i nadzorem nad nimi oraz inne powiązane koszty EMAS;
 - c) koszty rejestracji przez właściwe organy oraz dodatkowe koszty przeprowadzenia procesu rejestracji dla organizacji spoza Wspólnoty.

Opłaty nie przekraczają racjonalnej wysokości i są proporcjonalne do rozmiaru organizacji oraz nakładu pracy.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nienakładaniu opłat w ramach działań promocyjnych.

Artykuł 41

Niewypełnienie zobowiązań

1. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki prawne lub administracyjne w przypadku niespełnienia przepisów niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne przepisy zabraniające wykorzystania logo EMAS niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42

Informowanie Komisji i sprawozdawczość

Państwa członkowskie co roku powiadamiają Komisję o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia.

W swoich sprawozdaniach państwa członkowskie uwzględniają najnowsze sprawozdanie przedłożone przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 47.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy mające zastosowanie do Komisji Europejskiej

Artykuł 43

Informacje

1. Komisja informuje społeczeństwo o celach i głównych elementach EMAS.
2. Komisja prowadzi i udostępnia publicznie:
 - a) rejestr weryfikatorów środowiskowych i organizacji zarejestrowanych w EMAS;
 - b) bazę danych zawierającą deklaracje środowiskowe i sprawozdania dotyczące poziomu ekologiczności w formacie elektronicznym.

Artykuł 44

Współpraca i koordynacja

1. Komisja może promować współpracę między państwami członkowskimi w celu, w szczególności, osiągnięcia w całej Wspólnocie jednolitego i konsekwentnego stosowania przepisów dotyczących:
 - a) rejestracji organizacji;
 - b) weryfikatorów środowiskowych;
 - c) informacji i pomocy, o których mowa w art. 33.
2. Bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego dotyczącego zamówień publicznych Komisja i inne instytucje i organy wspólnotowe w stosownych przypadkach określają EMAS lub równoważne systemy zarządzania środowiskowego jako warunek realizacji umów na roboty lub usługi.

Artykuł 45

Związek z innymi systemami zarządzania środowiskowego

1. Państwa członkowskie mogą składać Komisji pisemne wnioski o uznanie istniejących systemów zarządzania środowiskowego lub ich części, certyfikowanych zgodnie ze stosownymi procedurami certyfikacji uznanymi na stopniu krajowym lub regionalnym, za spełniające wymagania niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie określają we wniosku stosowne części systemów zarządzania środowiskowego i odpowiednie wymagania niniejszego rozporządzenia.
3. Państwa członkowskie dostarczają dowody równoważności wszystkich stosownych części przedmiotowych systemów zarządzania środowiskowego z niniejszym rozporządzeniem.
4. Po dokonaniu analizy wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz działając zgodnie z procedurą określoną w art. 49 ust. 2 Komisja uznaje stosowne części systemów zarządzania środowiskowego oraz wymagania akredytacji dla organów certyfikacji, jeżeli jej zdaniem państwo członkowskie:
 - a) dostatecznie jasno określiło we wniosku stosowne części systemów zarządzania środowiskowego i odpowiadające im wymagania niniejszego rozporządzenia;
 - b) dostarczyło dowody równoważności wszystkich stosownych części przedmiotowych systemów zarządzania środowiskowego z niniejszym rozporządzeniem.
5. Komisja publikuje odniesienia do uznanych systemów zarządzania środowiskowego z podaniem odpowiednich sekcji EMAS, o których mowa w załączniku I, którym odpowiadają te systemy, oraz uznane wymogi akredytacji, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 46

Opracowanie sektorowych dokumentów referencyjnych

Komisja zapewnia wymianę informacji i współpracę między państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami w odniesieniu do najlepszych praktyk zarządzania środowiskowego w odpowiednich sektorach, w celu opracowania sektorowych dokumentów referencyjnych obejmujących najlepsze praktyki zarządzania środowiskowego oraz wskaźniki poziomu ekologiczności dla poszczególnych sektorów.

Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 49 ust. 3.

Artykuł 47

Sprawozdania

Komisja co pięć lat przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające informacje na temat działań i środków podjętych na mocy niniejszego rozdziału oraz informacje przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 32 i 42.

ROZDZIAŁ IX

Przepisy końcowe

Artykuł 48

Zmiana załączników

1. Komisja może dokonać zmiany załączników, jeżeli jest to niezbędne lub stosowne w świetle doświadczenia zdobytego podczas stosowania EMAS, w odpowiedzi na zaistniałą potrzebę opracowania wytycznych dotyczących wymagań EMAS oraz w świetle zmian międzynarodowych norm lub powstania nowych norm, mających znaczenie dla skuteczności niniejszego rozporządzenia.
2. Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 49 ust. 3.

Artykuł 49

Komitet

1. Komisję wspiera komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się procedurę doradczą określoną w art. 3 decyzji Rady 1999/468/WE zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 decyzji.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust.1 - 4 oraz art. 7 decyzji Rady 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 50

Przegląd

Komisja dokonuje przeglądu EMAS w świetle doświadczenia zdobytego podczas jego stosowania oraz zmian na arenie międzynarodowej. Komisja bierze pod uwagę sprawozdania przekazane Parlamentowi Europejskiemu i radzie zgodnie z art. 47.

Artykuł 51

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Uchyla się następujące akty prawne:

- a) Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS)²⁵,
- b) Decyzja Komisji 2001/681/WE w sprawie wytycznych dotyczących wykonania rozporządzenia (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady dopuszczającego dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS)²⁶
- c) Decyzja Komisji 2006/193/WE ustanawiająca zasady, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady, stosowania logo EMAS w szczególnych przypadkach opakowań transportowych i opakowań trzeciorzędnych²⁷

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 stosuje się akapit drugi, trzeci i czwarty niniejszego ustępu.

Krajowe centra akredytacji i właściwe organy utworzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 kontynuują swoją działalność. Państwa członkowskie modyfikują procedury stosowane przez centra akredytacji i właściwe organy zgodnie z wymaganiami niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie zapewniają pełną zdolność funkcjonowania tych systemów w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Organizacje zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 pozostają w rejestrze EMAS. Podczas kolejnej weryfikacji organizacji weryfikator środowiskowy sprawdza, czy organizacja spełnia nowe wymagania niniejszego rozporządzenia. Jeśli termin następnej weryfikacji przypada przed upływem sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, termin ten może zostać przedłużony o sześć miesięcy, w porozumieniu z weryfikatorem środowiskowym i właściwymi organami.

Weryfikatorzy środowiskowi akredytowani zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 mogą kontynuować swą działalność zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

3. Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 761/2001 interpretuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku VIII.

²⁵ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1.

²⁶ Dz.U. L 247 z 17.9.2001, s. 24

²⁷ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 63.

Artykuł 52

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PRZEGLĄD ŚRODOWISKOWY

Przeegląd środowiskowy obejmuje następujące obszary:

1. Określenie stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska

Oprócz sporządzenia listy mających zastosowanie wymogów prawnych organizacja powinna również wskazać, w jaki sposób może przedstawić dowody na zgodność z różnymi wymogami.

2. Określenie wszystkich bezpośrednich i pośrednich aspektów środowiskowych mających znaczący wpływ na środowisko określonych, w stosownych przypadkach, w ujęciu jakościowym i ilościowym, oraz opracowanie rejestru aspektów uznanych za istotne.

Przy ocenie znaczenia aspektów środowiskowych organizacja powinna rozważyć następujące zagadnienia:

- (a) możliwość spowodowania szkód w środowisku naturalnym;
- (b) wrażliwość środowiska lokalnego, regionalnego lub globalnego;
- (c) rozmiar, liczbę, częstotliwość i odwracalność aspektu lub oddziaływania;
- (d) istnienie wymogów wynikających z odpowiedniego prawodawstwa z zakresu ochrony środowiska;
- (e) znaczenie dla zainteresowanych podmiotów i pracowników organizacji.

a) Bezpośrednie aspekty środowiskowe

Bezpośrednie aspekty środowiskowe są związane z działalnością, produktami i usługami organizacji, nad którymi sprawuje ona bezpośrednią kontrolę zarządczą.

Wszystkie organizacje muszą poświęcić uwagę bezpośrednim aspektom swojej działalności.

Bezpośrednie aspekty środowiskowe dotyczą między innymi:

- (a) wymogów prawnych i ograniczeń zawartych w zezwoleniach;
- (b) emisji do powietrza;
- (c) uwalniania do wód;
- (d) produkcji, recyklingu, ponownego użycia, transportu i usuwania odpadów stałych i innych, w szczególności odpadów niebezpiecznych;

- (e) korzystania z gruntów i ich zanieczyszczania;
- (f) korzystania z zasobów naturalnych i surowców (w tym energii);
- (g) problemów lokalnych (hałasu, wibracji, nieprzyjemnych zapachów, pyłu, efektów wizualnych, itp.);
- (h) zagadnień związanych z transportem (zarówno w odniesieniu do towarów, jak i usług);
- (i) ryzyka wypadków środowiskowych i wpływów wynikających lub mogących wynikać ze skutków incydentów, wypadków i potencjalnych sytuacji zagrożenia;
- (j) wpływu na różnorodność biologiczną.

b) Pośrednie aspekty środowiskowe

Pośrednie aspekty środowiskowe mogą wynikać z relacji organizacji z osobami trzecimi, na które organizacja starająca się o rejestrację w EMAS może mieć do pewnego stopnia wpływ.

W przypadku organizacji nieprzemysłowych, takich jak władze lokalne bądź instytucje finansowe, ważne jest, aby one również zwracały uwagę na aspekty środowiskowe związane ze swoją podstawową działalnością. Wykaz ograniczony do aspektów środowiskowych dotyczących obiektów i urzędzeń należących do organizacji nie jest wystarczający.

Aspekty te obejmują między innymi:

- (a) cykl życia produktu (projekt, rozwój, opakowanie, transport, wykorzystanie oraz odzysk/usuwanie odpadów);
- (b) inwestycje kapitałowe, udzielanie pożyczek oraz usługi ubezpieczeniowe;
- (c) nowe rynki;
- (d) wybór i strukturę usług (np. transport lub obsługę gastronomiczną);
- (e) decyzje administracyjne i planistyczne;
- (f) strukturę oferty produktów;
- (g) działanie w dziedzinie środowiska oraz praktyki wykonawców, podwykonawców i dostawców.

Organizacje muszą być w stanie wykazać, że dokonały identyfikacji istotnych aspektów środowiskowych związanych ze swoimi procedurami zamówień publicznych oraz że związane z nimi znaczące oddziaływania na środowisko zostały uwzględnione w systemie zarządzania.

W przypadku wymienionych pośrednich aspektów środowiskowych, organizacja rozważa, jak duże oddziaływanie może mieć na te aspekty oraz jakie środki może podjąć w celu zredukowania oddziaływania na środowisko.

3. Opis kryteriów oceny znaczenia oddziaływania na środowisko

Organizacja jest odpowiedzialna za zdefiniowanie kryteriów oceny znaczenia aspektów środowiskowych swoich działań, produktów i usług w celu ustalenia, które z nich powodują znaczące oddziaływanie na środowisko.

Kryteria przyjęte przez organizację uwzględniają prawodawstwo Wspólnoty i są wyczerpujące, możliwe do niezależnego sprawdzenia i powielenia oraz udostępnione opinii publicznej.

Ustanawiając kryteria oceny znaczenia swoich aspektów środowiskowych, organizacja może wziąć pod uwagę między innymi:

- (a) informacje o stanie środowiska naturalnego w celu zidentyfikowania czynności, produktów i usług organizacji, które mogą wywierać wpływ na środowisko;
- (b) posiadane przez organizację dane dotyczące ryzyka związanego z nakładami materiałów i energii, zrzutami, odpadami i emisjami;
- (c) opinie zainteresowanych stron;
- (d) regulowane działania organizacji w dziedzinie środowiska;
- (e) działalność związaną z zamówieniami publicznymi;
- (f) projektowanie, rozwój, wytwarzanie, dystrybucję, obsługę techniczną, użycie, ponowne użycie, recykling i usuwanie produktów wytwarzanych przez organizację;
- (g) działania organizacji, które są źródłem najbardziej znaczących kosztów i korzyści dla środowiska.

Przy ocenie znaczenia wpływów środowiskowych wynikających z działalności organizacji bierze ona pod uwagę nie tylko normalne warunki działalności, ale także warunki istniejące podczas rozruchu i kończenia eksploatacji oraz warunki nadzwyczajne, które można w rozsądny sposób przewidzieć. Uwzględnia się działalność prowadzoną w przeszłości, aktualną i planowaną.

4. Analiza wszystkich istniejących praktyk i procedur zarządzania środowiskiem

5. Ocena informacji zwrotnej z badania wcześniejszych incydentów

ZAŁĄCZNIK II

Wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego

oraz

dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić

Wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego w ramach EMAS są określone w sekcji 4 normy EN ISO 14001:2004. Wymagania te przytoczone są w lewej kolumnie poniższej tabeli stanowiącej część A niniejszego załącznika.

Ponadto zarejestrowane organizacje są zobowiązane do uwzględnienia pewnej liczby dodatkowych zagadnień, które są bezpośrednio powiązane z wieloma elementami sekcji 4 normy EN ISO 14001:2004. Wspomniane dodatkowe wymagania wymienione są poniżej w prawej kolumnie stanowiącej część B niniejszego załącznika.

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
Organizacje uczestniczące w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) wdrażają wymagania normy EN ISO 14001:2004, które są opisane w sekcji 4 europejskiej normy²⁸ i których pełną treść przytoczono poniżej: A. Wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego A.1. Wymagania ogólne Organizacja ustanawia, dokumentuje, wdraża, utrzymuje i ciągle doskonali system zarządzania środowiskowego zgodnie z wymaganiami niniejszej normy międzynarodowej oraz określa, jak będzie spełniać te wymagania. Organizacja określa i dokumentuje zakres systemu zarządzania środowiskowego.	

²⁸ Wykorzystania tekstu normy w niniejszym załączniku dokonano za zgodą CEN. Pełny tekst jest dostępny do nabycia w krajowych instytucjach normalizacyjnych, których wykaz zamieszczono w niniejszym załączniku. Jakiegokolwiek wykorzystanie treści niniejszego załącznika w celach komercyjnych jest zabronione.

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
A.2. Polityka środowiskowa Najwyższe kierownictwo określa politykę środowiskową organizacji i zapewnia, że w określonym zakresie systemu zarządzania środowiskowego: a) jest ona odpowiednia do charakteru, skali oraz oddziaływania na środowisko jej działań, produktów i usług; b) zawiera zobowiązanie do ciągłego doskonalenia oraz zapobiegania zanieczyszczeniom; c) zawiera zobowiązanie do spełnienia mających zastosowanie wymogów prawnych i innych wymagań, do których spełnienia organizacja się zobowiązuje i które dotyczą jej aspektów środowiskowych; d) stanowi ramy do ustalenia i przeglądu celów oraz zadań środowiskowych; e) jest udokumentowana, wdrożona i utrzymywana; f) została podana do wiadomości wszystkim osobom pracującym dla lub w imieniu organizacji; oraz g) jest publicznie dostępna. A.3. Planowanie A.3.1. Aspekty środowiskowe Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y): a) identyfikowania aspektów środowiskowych – związanych z jej działaniami, produktami i usługami w ramach określonego zakresu systemu zarządzania środowiskowego – które może kontrolować i na które może wpływać, biorąc pod uwagę planowane lub nowe	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
przedsięwzięcia albo nowe lub modyfikowane działania, produkty i usługi; oraz b) określania tych aspektów środowiskowych, które mają lub mogą mieć znaczący(-e) wpływ(-y) na środowisko (tzn. znaczących aspektów środowiskowych). Organizacja dokumentuje i stale aktualizuje te informacje. Organizacja zapewnia uwzględnianie znaczących aspektów środowiskowych przy ustanawianiu, wdrażaniu i utrzymywaniu swojego systemu zarządzania środowiskowego. A.3.2. Wymogi prawne i inne wymagania Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y): a) identyfikowania i posiadania dostępu do mających zastosowanie wymogów prawnych i innych wymagań, do których spełnienia organizacja się zobowiązała i które są związane z jej aspektami środowiskowymi; oraz b) określania, jak te wymagania stosują się do jej aspektów środowiskowych. Organizacja zapewnia, że mające zastosowanie wymogi prawne i inne wymagania, do których spełnienia organizacja się zobowiązała, zostały wzięte pod uwagę przy ustanawianiu, wdrażaniu i utrzymywaniu jej systemu zarządzania środowiskowego.	B.1. Zgodność z prawem Organizacje pragnące zarejestrować się w EMAS są w stanie wykazać, że:

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
A.3.3. Cele, zadania i program(-y) Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje udokumentowane cele i zadania środowiskowe dla odpowiednich służb oraz na odpowiednich szczeblach organizacji. Cele i zadania są mierzalne, jeżeli jest to możliwe, oraz spójne z polityką środowiskową, łącznie ze zobowiązaniami do zapobiegania zanieczyszczeniom, zgodności z mającymi zastosowanie wymogami prawnymi i innymi wymaganiami, do których spełnienia organizacja się zobowiązała oraz do ciągłego doskonalenia. Ustanawiając cele i zadania oraz dokonując ich przeglądu, organizacja uwzględnia wymogi prawne i inne wymagania, do których spełnienia się zobowiązała, oraz swoje znaczące aspekty środowiskowe. Bierze również pod uwagę opcje technologiczne, wymagania finansowe, operacyjne i biznesowe oraz punkt widzenia	(1) dokonały identyfikacji wszystkich obowiązujących wymogów prawnych dotyczących ochrony środowiska w trakcie przeglądu środowiskowego przeprowadzonego zgodnie z załącznikiem I i są świadome wynikających z nich konsekwencji dla organizacji; (2) gwarantują przestrzeganie prawa w zakresie przepisów ochrony środowiska, w tym dotyczących zezwoleń i ograniczeń przewidzianych w zezwoleniach; oraz (3) posiadają stosowne procedury umożliwiające organizacji spełnianie wspomnianych wymogów w sposób ciągły.

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
zainteresowanych stron. Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje program(-y) osiągania swoich celów i zadań. Program(-y) obejmuje(-ą): a) wyznaczenie odpowiednich służb i szczebli organizacji odpowiedzialnych za osiągnięcie celów i realizację zadań; oraz b) środki i terminy, w których mają być zrealizowane.	B.2. Ekologiczność (1) Organizacje są w stanie wykazać, że ich system zarządzania i procedury audytu uwzględniają rzeczywistą ekologiczność organizacji w zakresie bezpośrednich i pośrednich aspektów określonych w przeglądzie środowiskowym na mocy załącznika I. (2) Ekologiczność organizacji w stosunku do jej celów ogólnych i szczegółowych podlega ocenie w ramach procesu przeglądu systemu zarządzania. Organizacja zobowiązuje się również do stałej poprawy swojej ekologiczności. W tym procesie podstawą działań organizacji mogą być lokalne, regionalne lub krajowe programy ochrony środowiska. ^

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
A.4. Wdrażanie i funkcjonowanie A.4.1. Zasoby, role, odpowiedzialność i uprawnienia Kierownictwo zapewnia dostępność zasobów niezbędnych do ustanowienia, wdrożenia, utrzymania i doskonalenia systemu zarządzania środowiskowego. Zasoby te obejmują zasoby ludzkie i specjalistyczne umiejętności, infrastrukturę organizacyjną, technologię i zasoby finansowe. W celu ułatwienia skutecznego zarządzania środowiskowego role, zakresy odpowiedzialności i uprawnienia należy określić, udokumentować i podać do wiadomości. Najwyższe kierownictwo organizacji wyznacza specjalnego(-ych) przedstawiciela(-li) kierownictwa, który(-rzy) niezależnie od innych obowiązków ma(-ją) określone zadania, zakres odpowiedzialności i uprawnienia w celu: a) zapewnienia, że system zarządzania środowiskowego jest ustanowiony, wdrożony i utrzymywany zgodnie z wymaganiami niniejszej normy międzynarodowej;	(3) Środki do osiągnięcia celów ogólnych i szczegółowych nie mogą stanowić celów środowiskowych. Jeśli organizacja obejmuje jeden lub więcej obiektów, każdy z obiektów, do którego stosuje się EMAS, spełnia wszystkie wymagania EMAS, włączając w to ciągłą poprawę ekologiczności zgodną z definicją w art. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
b) przedstawienia najwyższemu kierownictwu sprawozdań z wyników funkcjonowania systemu zarządzania środowiskowego w celu dokonania przeglądu, łącznie z zaleceniami dotyczącymi doskonalenia. A.4.2. Kompetencje, szkolenie, świadomość Organizacja zapewnia, że każda osoba wykonująca dla organizacji lub w jej imieniu	B.3. Zaangażowanie pracowników (1) Organizacja powinna uznawać, że aktywne zaangażowanie pracowników jest siłą napędową i zasadniczym warunkiem stałej i skutecznej poprawy ochrony środowiska oraz kluczowym zasobem służącym poprawie ekologiczności oraz odpowiednią metodą skutecznego wsparcia zarządzania środowiskowego i audytu systemu w organizacji. (2) Termin „udział pracowników” obejmuje zarówno uczestnictwo, jak i informowanie poszczególnych pracowników i ich przedstawicieli. W związku z tym na wszystkich poziomach powinny istnieć programy uczestnictwa pracowników. Organizacja powinna uznawać, że zaangażowanie, zdolność reagowania i aktywne wsparcie ze strony kierownictwa są zasadniczymi warunkami powodzenia tych procesów. W tym kontekście należy podkreślić potrzebę przekazywania przez kierownictwo pracownikom informacji zwrotnej.

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
zadania, które mogą mieć znaczący(-e) wpływ(-y) na środowisko zidentyfikowany(-e) przez organizację, jest kompetentna dzięki odpowiedniemu wykształceniu, szkoleniu lub doświadczeniu oraz zachowuje związane z tym zapisy. Organizacja identyfikuje potrzeby szkoleniowe związane ze swoimi aspektami środowiskowymi i systemem zarządzania środowiskowego. Zapewnia ona szkolenia lub podejmuje inne działania, aby spełnić te potrzeby oraz zachowuje związane z tym zapisy. Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y) w celu uświadomienia osobom pracującym dla organizacji lub w jej imieniu: a) znaczenia zgodności z polityką środowiskową i procedurami oraz wymaganiami systemu zarządzania środowiskowego; b) znaczących aspektów środowiskowych i związanych z nimi rzeczywistych lub potencjalnych wpływów ich pracy na środowisko oraz korzyści dla środowiska wynikających z poprawy ich indywidualnego działania; c) ich zadań i odpowiedzialności w osiągnięciu zgodności z wymaganiami systemu zarządzania środowiskowego; oraz d) potencjalnych konsekwencji odstępstwa od ustalonych procedur.	(3) Niezależnie od tych wymagań pracownicy powinni być zaangażowani w proces mający na celu ciągłą poprawę oddziaływania organizacji na środowisko poprzez:

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
	(a) wstępny przegląd środowiskowy, analizę bieżącej sytuacji oraz zbieranie i weryfikowanie informacji, (b) ustanowienie i wdrożenie systemów zarządzania środowiskowego i audytu środowiskowego poprawiających ekologiczność, (c) komitety działające w dziedzinie środowiska, których zadaniem jest zbieranie informacji i zapewnianie uczestnictwa urzędnika odpowiedzialnego za ochronę środowiska/przedstawicieli kierownictwa oraz pracowników i ich przedstawicieli, (d) wspólne grupy robocze ds. programu działań na rzecz środowiska i audytu środowiskowego, (e) opracowywanie deklaracji środowiskowych.

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
A.4.3. Komunikacja Uwzględniając aspekty środowiskowe i system zarządzania środowiskowego, organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y): a) wewnętrznej komunikacji między różnymi szczeblami i służbami organizacji; b) otrzymywania, dokumentowania i udzielania odpowiedzi w procesie komunikowania się z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami. Organizacja podejmuje decyzję, czy komunikować na zewnątrz informacje o znaczących aspektach środowiskowych, oraz dokumentuje swoją decyzję. Jeśli organizacja podejmuje decyzję o komunikowaniu, ustanawia i wdraża metodę(-y) dotyczącą(-ce) zewnętrznej komunikacji.	(4) W tym celu należy stosować odpowiednie formy takiego uczestnictwa, takie jak system książki propozycji lub praca zespołowa nad poszczególnymi projektami, lub komitety działające w dziedzinie środowiska. Organizacje uwzględnią wytyczne Komisji w sprawie stosowania najlepszej praktyki w tej dziedzinie. Przedstawiciele pracowników będą włączani w realizację procesu, jeśli wyrażą takie życzenie. B.4. Komunikacja

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
A.4.4. Dokumentacja Dokumentacja systemu zarządzania środowiskowego zawiera: a) politykę, cele i zadania środowiskowe; b) opis zakresu systemu zarządzania środowiskowego; c) opis głównych elementów systemu zarządzania środowiskowego i ich wzajemnego	(1) Organizacje są w stanie wykazać prowadzenie otwartego dialogu z opinią publiczną oraz innymi zainteresowanymi stronami, w tym społecznością lokalną i klientami, w odniesieniu do oddziaływania na środowisko ich działań, produktów i usług. Dialog ten ma na celu identyfikację obaw społeczeństwa i zainteresowanych stron. (2) Otwartość, przejrzystość i okresowe podawanie informacji dotyczących środowiska są kluczowymi elementami różniącymi EMAS od innych systemów. Elementy te są również ważne dla organizacji przy budowaniu zaufania zainteresowanych stron. (3) EMAS zapewnia elastyczność pozwalającą organizacjom na kierowanie odpowiednich informacji do poszczególnych odbiorców przy jednoczesnym zapewnieniu dostępności wszystkich informacji dla tych, którzy ich potrzebują.

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
oddziaływania, a także odniesienia do dokumentów związanych; d) dokumenty, w tym zapisy wymagane postanowieniami niniejszej normy międzynarodowej; oraz e) dokumenty, w tym zapisy określone przez organizacje jako niezbędne do zapewnienia skutecznego planowania, przebiegu i kontrolowania procesów, które są związane z jej znaczącymi aspektami środowiskowymi. A.4.5. Kontrola dokumentów Dokumenty wymagane przez system zarządzania środowiskowego i niniejszą normę międzynarodową są objęte kontrolą. Zapisy są szczególnym rodzajem dokumentu i podlegają kontroli zgodnie z wymaganiami podanymi w pkt A.5.4. Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y): a) zatwierdzania dokumentów pod kątem ich adekwatności, zanim zostaną wydane; b) przeglądu dokumentów i ich aktualizowania w razie potrzeby oraz ponownego zatwierdzania; c) zapewniania, że zmiany i status aktualnych wydań dokumentów są zidentyfikowane; d) zapewniania, że odpowiednie wersje mających zastosowanie dokumentów są dostępne w miejscach ich użytkowania; e) zapewniania, że dokumenty są zawsze czytelne i łatwe do zidentyfikowania; f) zapewniania, że dokumenty pochodzące z zewnątrz, określone przez organizację jako niezbędne do planowania i działania systemu zarządzania środowiskowego, są identyfikowane i ich rozpowszechnianie jest kontrolowane; oraz	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
g) zapobiegania niezamierzonemu stosowaniu nieaktualnych dokumentów i odpowiedniego ich oznaczania, jeżeli z jakichkolwiek powodów są zachowane. A.4.6. Sterowanie operacyjne Organizacja identyfikuje i planuje operacje, które są związane ze zidentyfikowanymi, znaczącymi aspektami środowiskowymi zgodnie z jej polityką, celami i zadaniami środowiskowymi w celu zapewnienia, że są one prowadzone w ustalonych warunkach przez: a) ustanowienie, wdrożenie i utrzymywanie udokumentowanej(-ych) procedury (procedur) w celu kontrolowania sytuacji, gdy jej (ich) brak mógłby doprowadzić do odchyleń od polityki, celów i zadań środowiskowych; oraz b) określenie w procedurze(-ach) kryteriów operacyjnych; oraz c) ustanowienie, wdrożenie i utrzymywanie procedur dotyczących zidentyfikowanych znaczących aspektów środowiskowych związanych z produktami i usługami, wykorzystywanymi przez organizację, a także informowanie dostawców, w tym wykonawców, o procedurach i wymaganiach, które mają zastosowanie. A.4.7. Gotowość i reagowanie na awarie Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y) identyfikowania możliwych sytuacji niebezpiecznych i awarii, które mogą mieć wpływ(-y) na środowisko, oraz reagowania na nie. Organizacja reaguje na występujące sytuacje niebezpieczne i awarie oraz zapobiega lub ogranicza związane z nimi niekorzystne wpływy na środowisko. Organizacja okresowo dokonuje przeglądu i,	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
jeżeli to niezbędne, aktualizuje swoje procedury gotowości i reagowania na awarie, w szczególności po zaistnieniu awarii lub sytuacji niebezpiecznych. Organizacja również okresowo sprawdza takie procedury, jeżeli jest to wykonalne. A.5. Sprawdzanie A.5.1. Monitorowanie i pomiary Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y) w celu regularnego monitorowania i wykonywania pomiarów kluczowych charakterystyk swoich operacji, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko. Procedura(-y) ta (te) obejmuje(-ą) dokumentowanie informacji w celu monitorowania efektów, stosowanych środków sterowania operacyjnego oraz zgodności z celami i zadaniami środowiskowymi organizacji. Organizacja zapewnia, że stosowane i utrzymywane wyposażenie do monitorowania i pomiarów jest wzorowane lub sprawdzane oraz że są zachowywane zapisy z tym związane. A.5.2. Ocena zgodności A.5.2.1. Zgodnie ze zobowiązaniem do zgodności organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y) okresowej oceny zgodności z mającymi zastosowanie wymogami prawnymi. Organizacja prowadzi zapisy wyników okresowych ocen. A.5.2.2. Organizacja ocenia zgodność z innymi wymaganiami, do których spełnienia się zobowiązała. Organizacja może połączyć tę ocenę z oceną zgodności z wymogami prawnymi zgodnie z ppkt A.5.2.1 lub ustanowić	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
odrębną(-e) procedurę(-y). Organizacja prowadzi zapisy wyników okresowych ocen. A.5.3. Niezgodność, działania korygujące i zapobiegawcze Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y) postępowania z występującymi i potencjalnymi niezgodnościami oraz podejmowania działań korygujących i zapobiegawczych. Procedura(-y) określa(-ją) wymagania dotyczące: a) identyfikowania i korygowania niezgodności oraz podejmowania działania (działań) w celu ograniczenia jej (ich) wpływu na środowisko; b) badania niezgodności, określania ich przyczyn (przyczyny) i podejmowania działań w celu uniknięcia ich (jej) ponownego wystąpienia; c) oceny potrzeby podjęcia działania (działań) mającego(-ych) na celu zapobieganie niezgodnościom i wdrażanie odpowiednich działań w celu uniknięcia ich wystąpienia; d) zapisywania wyników podjętego(-ych) działania (działań) korygującego(-ych) i zapobiegawczego(-ych); oraz e) przeglądu skuteczności podjętego(-ych) działania (działań) korygującego(-ych) i zapobiegawczego(-ych). Podjęte działania są odpowiednie do skali problemu oraz do wywołanego wpływu na środowisko. Organizacja gwarantuje, że wszelkie konieczne zmiany zostały wprowadzone do dokumentacji systemu zarządzania środowiskowego. A.5.4. Kontrola zapisów Organizacja ustanawia i utrzymuje zapisy niezbędne do wykazania zgodności z	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
wymaganiami systemu zarządzania środowiskowego i niniejszej normy międzynarodowej oraz zapisy osiągniętych wyników. Organizacja ustanawia, wdraża i utrzymuje procedurę(-y) identyfikowania, przechowywania, zabezpieczania, wyszukiwania i zachowywania zapisów przez określony czas i ich likwidacji. Zapisy są czytelne, możliwe do zidentyfikowania i prześledzenia. A.5.5. Audyt wewnętrzny Organizacja zapewnia, że audyty wewnętrzne systemu zarządzania środowiskowego są prowadzone w zaplanowanych odstępach czasu w celu: a) określenia, czy system zarządzania środowiskowego jest: - zgodny z zaplanowanymi ustaleniami związanymi z zarządzaniem środowiskowym, łącznie z wymaganiami niniejszej normy międzynarodowej, oraz - właściwie wdrożony i utrzymywany, oraz b) dostarczania kierownictwu informacji o wynikach audytu. Organizacja planuje, ustanawia, wdraża i utrzymuje program(-y) audytów, biorąc pod uwagę środowiskowe znaczenie rozważanych działań oraz wyniki wcześniejszych audytów. Należy ustanowić, wdrożyć i utrzymywać procedurę(-y) audytu, która(-e) ustala(-ją): - odpowiedzialność i wymagania dotyczące planowania i przeprowadzania audytów, przedstawiania wyników i zachowywania związanych zapisów,	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
- definicję kryteriów audytu, zakresu, częstotliwości i metod. Wybór audytorów i prowadzenie audytów zapewniają obiektywność i bezstronność procesu audytu. A.6. Przegląd zarządzania Najwyższe kierownictwo przeprowadza przegląd systemu zarządzania środowiskowego organizacji w zaplanowanych odstępach czasu w celu zapewnienia jego stałej przydatności, adekwatności i skuteczności. Przegląd ten obejmuje ocenianie możliwości doskonalenia i potrzebę zmian w systemie zarządzania środowiskowego, łącznie z polityką środowiskową oraz celami i zadaniami środowiskowymi. Należy zachowywać zapisy z przeglądu zarządzania. Dane wyjściowe do przeglądów zarządzania obejmują: a) wyniki audytów wewnętrznych i ocen zgodności z wymogami prawnymi i innymi wymaganiami, do których spełnienia organizacja się zobowiązała; b) komunikację z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami, w tym skargi; c) efekty działalności środowiskowej organizacji; d) stopień realizacji celów i zadań; e) status działań korygujących i zapobiegawczych; f) działania podjęte w następstwie wcześniejszych przeglądów zarządzania; g) zmieniające się okoliczności, w tym zmiany wymogów prawnych i innych, związanych z	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
aspektami środowiskowymi; oraz h) zalecenia dotyczące doskonalenia. Wyniki przeglądu zarządzania obejmują wszelkie decyzje i działania związane z możliwymi zmianami polityki środowiskowej, celów i zadań oraz innych elementów systemu zarządzania środowiskowego, zgodnie ze zobowiązaniem do ciągłego doskonalenia. Wykaz krajowych organów normalizacyjnych BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie) CZ: ČNI (Český normalizační institut) DK: DS (Dansk Standard) DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.) EE: EVS (Eesti Standardikeskus) EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης) ES: AENOR (Asociacion Espanola de Normalizacion y Certificacion) FR: AFNOR (Association Française de Normalisation) IEL: NSAI (National Standards Authority of Ireland) IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione) CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας LV: LVS (Latvijas Standarts) LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas) LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg) HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület) MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards / Malta Standards Authority) NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut) AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)	

Część A wymagania dotyczące systemu zarządzania środowiskowego na mocy EN ISO 14001:2004	Część B dodatkowe zagadnienia, które organizacje wdrażające EMAS muszą uwzględnić
PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny) PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade) SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo) SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie) FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y) SE: SIS (Swedish Standards Institute) UK: BSI (British Standards Institution).”	

ZAŁĄCZNIK III

WEWNĘTRZNY AUDYT ŚRODOWISKOWY

A PROGRAM AUDYTU I CZĘSTOTLIWOŚĆ AUDYTU

1. Program audytu

Program audytu zapewnia dostarczanie kierownictwu organizacji informacji potrzebnych mu do dokonywania przeglądu ekologiczności organizacji i skuteczności systemu zarządzania środowiskowego, oraz do wykazania, że są one pod kontrolą.

2. Cele programu audytu

Cele obejmują w szczególności ocenę istniejących systemów zarządzania oraz zbadanie zgodności z polityką i programem organizacji, z uwzględnieniem zgodności z odpowiednimi wymogami przepisów z zakresu ochrony środowiska.

3. Zakres programu audytu

Należy jasno określić ogólny zakres poszczególnych audytów, lub, odpowiednio, każdego etapu cyklu audytu, oraz wyraźnie podać:

- (a) obszary tematyczne objęte audytem;
- (b) działania objęte audytem;
- (c) kryteria środowiskowe, które mają być uwzględnione;
- (d) okres objęty audytem.

Audyt środowiskowy obejmuje ocenę danych faktograficznych niezbędnych do oceny ekologiczności.

4. Częstotliwość audytu

Audyt lub cykl audytu, obejmujące wszystkie działania organizacji, zostają zakończone, stosownie do okoliczności, w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata. Częstotliwość audytów dla każdego działania różni się w zależności od:

- (a) charakteru, skali i złożoności działań;
- (b) znaczenia powiązanych oddziaływań na środowisko;
- (c) wagi i pilności problemów wykrytych w trakcie wcześniejszych audytów;
- (d) historii problemów związanych ze środowiskiem.

Bardziej złożone działania o bardziej znaczącym oddziaływaniu na środowisko są poddawane audytowi częściej.

Organizacja przeprowadza audyty co najmniej raz w roku, gdyż pomaga to w wykazaniu jej kierownictwu i weryfikatorowi środowiskowemu, że organizacja kontroluje swoje znaczące aspekty środowiskowe.

Organizacja przeprowadza audyty w odniesieniu do:

- (a) ekologiczności organizacji oraz
- (b) zgodności organizacji z obowiązującymi przepisami prawnymi w dziedzinie środowiska.

B: CZYNNOŚCI W RAMACH AUDYTU

Czynności w ramach audytu obejmują rozmowy z personelem, inspekcję warunków działania i sprzętu oraz przegląd rejestrów, pisemnych procedur i innych odnośnych dokumentów, prowadzone w celu dokonania oceny ekologiczności działania będącego przedmiotem audytu i stwierdzenia, czy spełnia ono stosowane normy, przepisy lub ustalone cele ogólne i szczegółowe, oraz czy wdrożony system zarządzania zobowiązaniami w odniesieniu do środowiska jest skuteczny i właściwy. Do ustalenia skuteczności całego systemu zarządzania wskazane jest między innymi stosowanie wyrywkowych kontroli na miejscu dotyczących zgodności z tymi kryteriami.

W procesie audytu uwzględnia się w szczególności następujące kroki:

- (a) zrozumienie systemów zarządzania;
- (b) ocenę mocnych i słabych stron systemów zarządzania;
- (c) gromadzenie stosownych dowodów;
- (d) ocenę wyników audytu;
- (e) przygotowanie wniosków z audytu;
- (f) sporządzenie sprawozdania z wyników i wniosków z audytu.

C: SPORZĄDZENIE SPRAWOZDANIA Z WYNIKÓW I WNIOSKÓW Z AUDYTU

Podstawowe cele pisemnego sprawozdania z audytu są następujące:

- (a) udokumentowanie zakresu audytu;
- (b) dostarczenie kierownictwu informacji na temat stanu zgodności z polityką ochrony środowiska danej organizacji oraz postępów organizacji w dziedzinie ochrony środowiska;
- (c) dostarczenie kierownictwu informacji na temat skuteczności i rzetelności rozwiązań dotyczących monitorowania oddziaływania organizacji na środowisko;

- (d) w stosownych przypadkach, wskazanie potrzeby podjęcia działań naprawczych.

ZAŁĄCZNIK IV

SPRAWOZDAWCZOŚĆ W ZAKRESIE ŚRODOWISKA NATURALNEGO

A. WPROWADZENIE

Informacje o środowisku przedstawiane są w sposób jasny i spójny w formie elektronicznej lub papierowej.

B. DEKLARACJA ŚRODOWISKOWA

Deklaracja środowiskowa zawiera co najmniej określone poniżej elementy i spełnia następujące minimalne wymagania:

- (a) jasny i jednoznaczny opis organizacji rejestrującej się w ramach EMAS i streszczenie dotyczące jej działalności, produktów i usług oraz jej związków z ewentualnymi organizacjami macierzystymi;
- (b) politykę ochrony środowiska i krótki opis systemu zarządzania środowiskowego organizacji;
- (c) opis wszystkich ważnych bezpośrednich i pośrednich aspektów środowiskowych, powodujących znaczące oddziaływania organizacji na środowisko, oraz wyjaśnienia dotyczące charakteru oddziaływań w odniesieniu do tych aspektów (załącznik I.2);
- (d) opis ogólnych i szczegółowych celów dotyczących środowiska, w odniesieniu do istotnych aspektów środowiskowych i oddziaływań na środowisko;
- (e) streszczenie dostępnych danych dotyczących ekologiczności organizacji w porównaniu z ogólnymi i szczegółowymi celami dotyczącymi środowiska, w odniesieniu do znaczących oddziaływań organizacji na środowisko. Sprawozdawczość powinna obejmować główne wskaźniki i inne istniejące wskaźniki poziomu ekologiczności określone w sekcji D;
- (f) inne elementy dotyczące poziomu ekologiczności, w tym ekologiczność w świetle przepisów prawnych w odniesieniu do znaczących oddziaływań na środowisko;
- (g) opis stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska i dowody na spełnienie tych wymogów;
- (h) nazwisko i numer akredytacji weryfikatora środowiskowego oraz datę zatwierdzenia.

C. SPRAWOZDANIE DOTYCZĄCE POZIOMU EKOLOGICZNOŚCI

Sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności zawiera co najmniej określone poniżej elementy i spełnia następujące minimalne wymagania:

- (a) streszczenie dostępnych danych dotyczących ekologiczności organizacji w porównaniu z ogólnymi i szczegółowymi celami dotyczącymi środowiska, w odniesieniu do znaczących oddziaływań organizacji na środowisko. Sprawozdawczość powinna obejmować główne wskaźniki i inne istniejące wskaźniki poziomu ekologiczności określone w sekcji D.
- (b) inne elementy dotyczące poziomu ekologiczności, w tym ekologiczność w świetle przepisów prawnych w odniesieniu do znaczących oddziaływań na środowisko;
- (c) opis stosownych wymogów prawnych w dziedzinie środowiska i dowody na spełnienie tych wymogów;
- (d) nazwisko i numer akredytacji weryfikatora środowiskowego oraz datę zatwierdzenia.

D. GŁÓWNE WSKAŹNIKI I INNE ISTNIEJĄCE WSKAŹNIKI POZIOMU EKOLOGICZNOŚCI

1. Wprowadzenie

Zarówno w deklaracji środowiskowej, jak i w sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności organizacji, organizacje podają główne wskaźniki, o ile dotyczą one bezpośrednich aspektów środowiskowych, oraz inne istniejące wskaźniki poziomu ekologiczności określone poniżej.

2. Główne wskaźniki

- (a) Główne wskaźniki stosuje się do wszystkich rodzajów organizacji. Są one ukierunkowane na ekologiczność w następujących kluczowych obszarach środowiskowych:
 - efektywność energetyczna;
 - efektywne wykorzystanie materiałów;
 - woda;
 - odpady;
 - różnorodność biologiczna; oraz
 - emisje.
- (b) Każdy główny wskaźnik składa się z:

- (i) liczby **A** wskazującej całkowity roczny wkład/wpływ w danym obszarze;
- (ii) liczby **B** wskazującej całkowity roczny wynik organizacji;
- (iii) oraz liczby **R** wskazującej stosunek **A/B**.

Każda organizacja podaje w sprawozdaniu wszystkie 3 elementy dla każdego wskaźnika.

Liczba **A** wskazująca całkowity roczny wkład/wpływ w danym obszarze podawana jest w sprawozdaniu w następujący sposób:

- (i) w przypadku **efektywności energetycznej**
 - * w odniesieniu do „*całkowitego bezpośredniego zużycia energii*” wskazuje całkowite roczne zużycie energii wyrażone w tonach ekwiwalentu ropy naftowej (toe);
 - * w odniesieniu do „*całkowitego zużycia energii odnawialnej*” wskazuje całkowite roczne zużycie energii (energii elektrycznej i ciepła) pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, wyrażone w tonach ekwiwalentu ropy naftowej (toe).
- (ii) w przypadku **efektywnego wykorzystania materiałów**
 - * dotyczy „*rocznego przepływu masy różnych używanych materiałów*” (za wyjątkiem nośników energii i wody) wyrażonego w tonach.
- (iii) w przypadku **wody**
 - * dotyczy „*całkowitego rocznego zużycia wody*” wyrażonego w m³.
- (iv) w przypadku **odpadów**
 - * dotyczy „*całkowitej rocznej ilości wytwarzanych odpadów*” wyrażonej w tonach.
- (v) w przypadku **różnorodności biologicznej**
 - * dotyczy „*użytkowania ziemi*” wyrażonego w m².
- (vi) w przypadku **emisji**
 - * dotyczy „*całkowitej rocznej emisji gazów cieplarnianych*” wyrażonej w tonach ekwiwalentu CO₂.

Liczba **B** wskazująca całkowity roczny wynik organizacji jest taka sama dla wszystkich obszarów, ale jest dostosowywana do różnych rodzajów organizacji w zależności od rodzaju ich działalności. W szczególności uwzględnia rozróżnienie między organizacjami z sektora produkcji (przemysłu), w przypadku których wskazuje całkowitą roczną wartość dodaną brutto wyrażoną w mln EUR lub - w

przypadku małych organizacji - całkowity roczny obrót bądź liczbę pracowników, a organizacjami z sektorów nieprodukcyjnych (administracja/usługi), w przypadku których odnosi się do wielkości organizacji wyrażonej w liczbie pracowników.

3. Inne istniejące wskaźniki poziomu ekologiczności

Każda organizacja składa co roku sprawozdanie na temat swojego poziomu ekologiczności odnosząc się do bardziej szczegółowych aspektów środowiskowych określonych w jej deklaracji środowiskowej i w miarę możliwości uwzględnia i odnosi się do sektorowych dokumentów referencyjnych, o których mowa w art. 46 niniejszego rozporządzenia.

W tym celu organizacje mogą stosować inne istniejące wskaźniki poziomu ekologiczności upewniając się, że wybrane wskaźniki:

- (i) dają dokładną ocenę ekologiczności organizacji;
- (ii) są zrozumiałe i jednoznaczne;
- (iii) umożliwiają porównanie poszczególnych lat w celu dokonania oceny rozwoju ekologiczności organizacji;
- (iv) umożliwiają porównanie z, odpowiednio, sektorowymi, krajowymi lub regionalnymi wzorcami;
- (v) umożliwiają porównanie z odpowiednimi wymogami prawnymi.

E. POWSZECHNY DOSTĘP DO INFORMACJI

Organizacja jest w stanie wykazać weryfikatorowi środowiskowemu, że każdy zainteresowany ekologicznością organizacji ma łatwy i swobodny dostęp do informacji wymaganych zgodnie z pkt. B-D powyżej.

F. ODPOWIEDZIALNOŚĆ NA POZIOMIE LOKALNYM

Organizacje zarejestrowane w systemie EMAS mogą zdecydować się na przygotowanie jednej zbiorczej deklaracji środowiskowej lub sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności obejmujących pewną liczbę różnych lokalizacji geograficznych.

W związku z tym, że celem systemu EMAS jest zapewnienie odpowiedzialności na poziomie lokalnym, organizacje gwarantują, że znaczące oddziaływania każdego obiektu na środowisko są wyraźnie zidentyfikowane i zgłoszone w zbiorczej deklaracji środowiskowej lub zbiorczym sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności.

ZAŁĄCZNIK V

LOGO EMAS

Logo używa się:

- w trzech kolorach (zielony Pantone nr 355, żółty Pantone nr 109, niebieski Pantone nr 286);
- w kolorze czarnym na białym tle; lub
- w kolorze białym na czarnym tle.

ZAŁĄCZNIK VI

Informacje wymagane do rejestracji

(Informacje podaje się w stosownych przypadkach.)

1. ORGANIZACJA

Nazwa

Adres

Miasto

Kod pocztowy

Kraj/land/region/wspólnota autonomiczna

Osoba wyznaczona do kontaktów

Telefon

Faks

E-mail

Strona internetowa

Numer rejestracji

Data rejestracji

Data zawieszenia rejestracji

Data usunięcia rejestracji

Termin następnej deklaracji środowiskowej

Termin następnego sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności

Kod rodzaju działalności wg NACE

Liczba zatrudnionych

Obrót lub roczny bilans

2. OBIEKT

Nazwa

Adres

Kod pocztowy

Miasto

Kraj/kraj związkowy/region/wspólnota autonomiczna

Osoba wyznaczona do kontaktów

Telefon

Faks

E-mail

Strona internetowa

Numer rejestracji

Data rejestracji

Data zawieszenia rejestracji

Data usunięcia rejestracji

Termin następnej deklaracji środowiskowej

Termin następnego sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności

Kod rodzaju działalności wg NACE

Liczba zatrudnionych

Obrót lub roczny bilans

3. AKREDYTOWANY WERYFIKATOR

Nazwisko weryfikatora

Adres

Kod pocztowy

Miasto

Kraj/land/region/wspólnota autonomiczna

Telefon

Faks

E-mail

Numer akredytacji

Zakres akredytacji (kody NACE)

Organ akredytujący

Sporządzono w... dnia.../.../200[...] r.

Podpis przedstawiciela organizacji

ZAŁĄCZNIK VII

Deklaracja weryfikatora w sprawie czynności weryfikacyjnych i zatwierdzających

.....(nazwisko),
o numerze akredytacji weryfikatora EMAS.....

akredytowany(-a) w odniesieniu do zakresu.....
(kod NACE)

deklaruje sprawdzenie czy obiekt (obiekty) lub cała organizacja, o których mowa w deklaracji
środowiskowej/sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności (*) organizacji
.....(nazwa)

o numerze rejestracyjnym (jeśli jest
dostępny).....

spełnia wszystkie wymagania rozporządzenia (WE) nr XXX/[rok] Parlamentu Europejskiego
i Rady z dnia [data] r. pozwalające na dobrowolny udział organizacji w systemie
ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS).

Podpisując niniejszą deklarację zaświadczam, że:

- czynności weryfikacyjne i zatwierdzające zostały przeprowadzone w pełnej zgodności z
wymogami wspomnianego rozporządzenia,
- nie ma dowodów na brak zgodności z obowiązującymi wymogami prawnymi dotyczącymi
środowiska naturalnego,
- dane i informacje zawarte w deklaracji środowiskowej/sprawozdaniu dotyczącym poziomu
ekologiczności (*) organizacji/obiektu (*) dają wiarygodny i prawdziwy obraz całej
działalności organizacji/obiektu (*) w zakresie podanym w deklaracji środowiskowej.

Sporządzono w... dnia.../.../200[...] r.

Podpis

(*) : niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK VIII

TABELA KORELACJI

rozporządzenie (WE) nr 761/2001	niniejsze rozporządzenie
Art. 1 ust. 1	Artykuł 1
Artykuł 1 ust. 2 lit. a)	-
Artykuł 1 ust. 2 lit. b)	-
Artykuł 1 ust. 2 lit. c)	-
Artykuł 1 ust. 2 lit. d)	-
Artykuł 2 lit. a)	Art. 2 ust. 1
Artykuł 2 lit. b)	-
Artykuł 2 lit. c)	Art. 2 ust. 2
Artykuł 2 lit. d)	Art. 2 ust. 4
Artykuł 2 lit. e)	-
Artykuł 2 lit. f)	Art. 2 ust. 5
Artykuł 2 lit. g)	Art. 2 ust. 6
Artykuł 2 lit. h)	Artykuł 2 ust. 7
Artykuł 2 lit. i)	Artykuł 2 ust. 8
Artykuł 2 lit. j)	Artykuł 2 ust. 9
Artykuł 2 lit. k)	Artykuł 2 ust. 10
Artykuł 2 lit. l)	Artykuł 2 ust. 12
Artykuł 2 lit. l) ppkt (i)	-
Artykuł 2 lit. l) ppkt (ii)	-
Artykuł 2 lit. m)	-
Artykuł 2 lit. n)	Artykuł 2 ust. 13
Artykuł 2 lit. o)	Artykuł 2 ust. 15
Artykuł 2 lit. p)	-

rozporządzenie (WE) nr 761/2001	niniejsze rozporządzenie
Artykuł 2 lit. q)	Artykuł 2 ust. 16
Artykuł 2 lit. r)	-
Artykuł 2 lit. s) zdanie pierwsze	Artykuł 2 ust. 17
Artykuł 2 lit. s) zdanie drugie do czwartego	-
Artykuł 2 lit. t)	Artykuł 2 ust. 18
Artykuł 2 lit. u)	-
Artykuł 3 ust. 1	-
Artykuł 3 ust. 2 lit. a) zdanie pierwsze	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2 lit. a) zdanie drugie	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 3 ust. 2 lit. b)	Artykuł 4 ust. 6
Artykuł 3 ust. 2 lit. c)	Artykuł 4 ust. 7
Artykuł 3 ust. 2 lit. d)	Artykuł 4 ust. 8
Artykuł 3 ust. 2 lit. e)	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy; Artykuł 6 ust. 3
Artykuł 3 ust. 3 lit. a)	Artykuł 6 ust. 1 lit. a)
Artykuł 3 ust. 3 lit. b) zdanie pierwsze	Artykuł 6 ust. 1 lit. b)-d)
Artykuł 3 ust. 3 lit. b) zdanie drugie	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 4 ust. 1	-
Artykuł 4 ust. 2	51 (2)
Artykuł 4 ust. 3	-
Artykuł 4 ust. 4	-
Artykuł 4 ust. 5 zdanie pierwsze	Artykuł 26 ust. 1
Artykuł 4 ust. 5 zdanie drugie	Artykuł 26 ust. 2
Artykuł 4 ust. 6	Artykuł 42
Artykuł 4 ust. 7	-

rozporządzenie (WE) nr 761/2001	niniejsze rozporządzenie
Artykuł 4 ust. 8 akapit pierwszy	Artykuł 30 ust. 1
Artykuł 4 ust. 8 akapit drugi	Artykuł 30 ust. 3 i 5
Art. 4 ust. 8 akapit trzeci zdanie pierwsze i drugie	Artykuł 31 ust. 1
Artykuł 4 ust. 8 akapit trzeci ostatnie zdanie	Artykuł 31 ust. 3
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1 zdanie pierwsze
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 5 ust. 3 zdanie pierwsze	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 5 ust. 3 zdanie drugie tiret pierwsze	Artykuł 12 ust. 1 lit. a)
Artykuł 5 ust. 3 zdanie drugie tiret drugie	Artykuł 12 ust. 1 lit. b)
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 11 ust. 1 zdanie drugie
Artykuł 5 ust. 5 zdanie pierwsze	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 5 ust. 5 zdanie drugie	Artykuł 15 ust. 3 zdanie pierwsze
Artykuł 5 ust. 5 zdanie trzecie	Artykuł 16 ust. 1
Artykuł 5 ust. 5 zdanie czwarte	Artykuł 15 ust. 3 lit. b) zdanie drugie i trzecie
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze	Art. 13 ust. 2 lit. a) i Artykuł 5 ust. 2 lit. a)
Artykuł 6 ust. 1 tiret drugie	Art. 13 ust. 2 lit. a) i Artykuł 5 ust. 2 lit. c)
Artykuł 6 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 13 ust. 2 lit. a) i Artykuł 5 ust. 2 lit. d)
Artykuł 6 ust. 1 tiret czwarte	Artykuł 13 ust. 2 lit. c)
Artykuł 6 ust. 1 ostatnie zdanie	Artykuł 13 ust. 2 zdanie pierwsze
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 14 ust. 3
Artykuł 6 ust. 3 tiret pierwsze	Artykuł 14 ust. 4 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 14 ust. 4 lit. b)

rozporządzenie (WE) nr 761/2001	niniejsze rozporządzenie
Artykuł 6 ust. 3 tiret trzecie	Artykuł 14 ust. 4 lit. c)
Artykuł 6 ust. 3 ostatnie zdanie	Artykuł 14 ust. 8
Artykuł 6 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 14 ust. 2
Artykuł 6 ust. 4 akapit drugi	Artykuł 14 ust. 5
Artykuł 6 ust. 5 zdanie pierwsze	Artykuł 14 ust. 7
Artykuł 6 ust. 5 zdanie drugie	Artykuł 14 ust. 9 i 10
Artykuł 6 ust. 6	Artykuł 14 ust. 11
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 29 ust. 6
Artykuł 7 ust. 2 zdanie pierwsze	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 7 ust. 2 zdanie drugie	Artykuł 12 ust. 3
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 43 ust. 2 lit. a) i b)
Artykuł 8 ust. 1 zdanie pierwsze	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 8 ust. 1 zdanie drugie	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2 lit. a)	Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 8 ust. 2 lit. b)	-
Artykuł 8 ust. 2 lit. c)	-
Artykuł 8 ust. 2 lit. d)	-
Artykuł 8 ust. 2 lit. e)	Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 8 ust. 3 lit. a)	-
Artykuł 8 ust. 3 lit. b) zdanie pierwsze	Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 8 ust. 3 ostatni akapit	-
Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 9 ust. 1 lit. a)	Artykuł 45 ust. 4
Artykuł 9 ust. 1 lit. b)	Artykuł 45 ust. 4
Artykuł 9 ust. 1 ostatni akapit	Artykuł 45 ust. 5

rozporządzenie (WE) nr 761/2001	niniejsze rozporządzenie
Artykuł 9 ust. 2	-
Artykuł 10 ust. 1 lit. a)	-
Artykuł 10 ust. 1 lit. b)	-
Artykuł 10 ust. 1 lit. c)	-
Artykuł 10 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 39 ust. 1 i 2
Artykuł 10 ust. 2 akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 42
Artykuł 10 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie	Artykuł 47
Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 37
Artykuł 11 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 37 lit. a)
Artykuł 11 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 37 lit. c)
Artykuł 11 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 37 lit. b)
Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 38 ust. 1
Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi zdanie drugie	-
Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi zdanie trzecie	Artykuł 38 ust. 2
Artykuł 11 ust. 1 akapit drugi zdanie czwarte	Artykuł 38 ust. 3
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 44 ust. 2
Artykuł 11 ust. 3 zdanie pierwsze	Artykuł 42 zdanie pierwsze
Artykuł 11 ust. 3 zdanie drugie	Artykuł 47
Artykuł 12 ust. 1 lit. a)	Artykuł 35 ust. 3
Artykuł 12 ust. 1 lit. b)	Artykuł 35 ust. 1
Artykuł 12 ust. 1 ostatni akapit	Artykuł 35 ust. 2
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 42

rozporządzenie (WE) nr 761/2001	niniejsze rozporządzenie
Artykuł 12 ust. 3	-
Artykuł 13	Artykuł 41
Artykuł 14 ust. 1	Artykuł 48 ust. 1
Artykuł 14 ust. 2	-
Artykuł 14 ust. 3	-
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 50
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 48
Artykuł 15 ust. 3	-
Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 40 ust. 1
Artykuł 16 ust. 2	Artykuł 42
Artykuł 17 ust. 1	-
Artykuł 17 ust. 2	Artykuł 51 ust. 2
Artykuł 17 ust. 3	Artykuł 51 ust. 2
Artykuł 17 ust. 4	Artykuł 51 ust. 2
Artykuł 17 ust. 5	-
Artykuł 18 zdanie pierwsze	Artykuł 52 ust. 1
Artykuł 18 zdanie drugie	Artykuł 52 ostatnie zdanie

**OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH
WPŁYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW**

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wnioski i powiązane działanie/działania:

Środowisko (ABB Kod 0703: wdrażanie polityki i prawodawstwa Wspólnoty z zakresu ochrony środowiska).

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)), wraz z treścią:

07 01 04 01: Program LIFE+ (Instrument Finansowy na rzecz Środowiska — 2007–2013) — Wydatki na administrację i zarządzanie

07 03 07: Program LIFE+ (Instrument Finansowy na rzecz Środowiska — 2007–2013)

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Oczekuje się, że działanie (rozporządzenie EMAS) wejdzie w życie w 2009 r. W latach 2009–2013 wydatki operacyjne będą pokrywane w ramach Instrumentu Finansowego LIFE+.

3.3. Informacje budżetowe

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
07010401	Nieobowiązkowe	Niezeróżnicowane ²⁹	NIE	NIE	TAK	Nr 2
070307	Nieobowiązkowe	Zróznicowane/	NIE	NIE	TAK	Nr 2

²⁹ Środki niezeróżnicowane zwane dalej NDA

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
-----------------	-----------	--	------	------	------	------	------	--	-----------

Wydatki operacyjne³⁰

Środki na zobowiązania (CA)	8.1.	a	1,230	1,400	1,700	1,700	1,700		7,730
Środki na płatności (PA)		b							

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej³¹

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4.	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
--	--------	---	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

KWOTA REFERENCYJNA OGÓŁEM

Środki na zobowiązania		a+c	1,430	1,600	1,900	1,900	1,900		8,730
Środki na płatności		b+c							

Wydatki administracyjne niewwzględnione w kwocie referencyjnej³²

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	d	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838		3,804
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, niewwzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6.	e	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

OGÓŁEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+c +d +e	1,959	2,569	2,815	3,117	3,071		13,531
OGÓŁEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		b+c +d +e							

³⁰ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

³¹ Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

³² Wydatki w ramach rozdziału xx 01 z wyłączeniem artykułu xx 01 04 lub xx 01 05.

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

Jeżeli wniosek przewiduje współfinansowanie przez państwa członkowskie lub inne organy (należy określić które), w poniższej tabeli należy przedstawić szacowany poziom współfinansowania (można dodać kolejne rubryki, jeżeli współfinansowanie mają zapewniać różne organy):

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Organ współfinansujący		2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
.....	f							
OGÓŁEM CA w tym współfinansowanie	a+c +d +e +f							

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

- ☒ Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym.
- ☐ Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.
- ☐ Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego³³ (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

- ☒ Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek ma następujący wpływ finansowy na dochody:

mln EUR (do 1 miejsca po przecinku)

		Przed rozpoczęciem działania [Rok n-1]	Sytuacja po rozpoczęciu działania					
Pozycja budżecie	w		[Rok n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³⁴
	a) Dochody w wartościach bezwzględnych							
	b) Zmiana dochodów	Δ						

³³ Patrz pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

³⁴ W razie potrzeby, tzn. gdy czas trwania działania przekracza 6 lat, należy wprowadzić dodatkowe kolumny.

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Zapotrzebowania na dany rok	2009	2010	2011	2012	2013	
Zasoby ludzkie ogółem	5	10	10	10	10	

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Podstawowym celem jest zwiększenie pozytywnego oddziaływania systemu na środowisko dzięki poprawie ekologiczności organizacji uczestniczących w EMAS oraz zwiększeniu zainteresowania uczestnictwem w tym systemie. Zasadniczo udział w systemie pozostaje dobrowolny.

Główne elementy:

- EMAS wciąż opiera się na normie ISO 14001 dotyczącej **systemu zarządzania środowiskowego**. System ten został uzupełniony o następujące elementy:
 - wzmocnienie spoczywającego na organizacjach zobowiązania do zgodności ze wszystkimi obowiązującymi wymogami prawnymi w dziedzinie środowiska;
 - wzmocnienie spoczywającego na organizacjach zobowiązania do przygotowywania sprawozdań dotyczących środowiska na podstawie głównych wskaźników poziomu ekologiczności;
 - wytyczne dotyczące najlepszych praktyk zarządzania środowiskowego.
- Harmonizacja procedur akredytacji i weryfikacji (zgodnie z wnioskiem w sprawie akredytacji - ENTR).
- Rozszerzenie zakresu geograficznego, aby organizacje spoza UE mogły uczestniczyć w EMAS.
- Środki w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych i tworzenia zachęt:
 - uproszczenie procedury rejestracji grupowej;
 - zmniejszenie opłat rejestracyjnych dla MŚP;
 - ulgi regulacyjne i deregulacja, aby organizacje zarejestrowane w EMAS mogły korzystać z np. z możliwości rzadszego odnawiania zezwoleń itd.;
 - zobowiązanie władz krajowych do rozważenia wprowadzenia zachęt podatkowych w ramach systemów promujących ekologiczność organizacji;

- uproszczenie zasad stosowania logo EMAS.

- Działania promocyjne związane z EMAS, w tym nagrody EMAS i kampanie informacyjne na poziomie wspólnotowym i krajowym.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

Przyjęcie na poziomie Wspólnoty systemu, w którym mogą również uczestniczyć organizacje z krajów trzecich, spowoduje powstanie jednego akredytowanego systemu zarządzania środowiskowego i audytu środowiskowego, do którego będą mogły należeć nie tylko organizacje z UE, ale również przez organizacje z krajów trzecich w różnych państwach członkowskich i ewentualnie w krajach trzecich. Dzięki rejestracji w EMAS i stosowaniu logo EMAS informacje na temat poprawy ekologiczności mogą być rozpowszechniane w państwach członkowskich i poza granicami UE.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań).

Przy realizacji celu zwiększenia uczestnictwa w systemie i w ten sposób ogólnego poziomu ekologiczności organizacji w UE i poza jej granicami, w kontekście ABM istotne są następujące działania:

- organizacja i wnoszenie wkładu w działania promocyjne i podnoszące poziom świadomości ukierunkowane na ogół społeczeństwa oraz w szczególności na organizacje;
- opracowywanie skutecznych narzędzi promocji EMAS i dzielenie się nimi oraz udostępnianie ich wszystkim organizacjom uczestniczącym w EMAS;
- przyznawanie nagród EMAS;
- przygotowywanie i dostarczanie zachęt do uczestnictwa w EMAS dla organizacji.

Przy realizacji celu pomocy organizacjom w określonych sektorach w poprawie sprawozdawczości dotyczącej ich ekologiczności, w kontekście ABM istotne są następujące działania:

- opracowanie sektorowych dokumentów referencyjnych zawierających najlepsze praktyki zarządzania środowiskowego oraz wskaźniki poziomu ekologiczności dla poszczególnych sektorów.

Przy realizacji celu harmonizacji funkcjonowania centrów akredytacji i właściwych organów w kontekście ABM istotne są następujące działania:

- organizacja wzajemnych ocen centrów akredytacji;
- organizacja wzajemnych ocen właściwych organów.

5.4. Metoda realizacji (indykatoryna)

- ☒ *Zarządzanie scentralizowane*

- ☒ bezpośrednio przez Komisję
- ☐ pośrednio przez:
 - ☐ agencje wykonawcze
 - ☐ ustanowione przez Wspólnotę organy określone w art. 185 rozporządzenia finansowego
 - ☐ krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej
- ☐ *Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane*
 - ☐ z państwami członkowskimi
 - ☐ z krajami trzecimi
- ☐ *Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)*

Uwagi:

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Państwa członkowskie powiadamiają o wszystkich działaniach i środkach przyjętych przez nie na mocy niniejszego rozporządzenia.

Komisja powiadamia Radę i Parlament Europejski o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Monitoring będzie również prowadzony za pomocą regularnych spotkań z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami oraz poprzez wzajemną ocenę przeprowadzaną podczas spotkań centrów akredytacji na mocy art. 31 niniejszego rozporządzenia oraz forum właściwych organów.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex ante

Należy zapoznać się z oceną skutków towarzyszącą niniejszemu wnioskowi w formie dokumentu roboczego służb Komisji. Wpływ wszystkich proponowanych środków został oceniony z ekonomicznego i społecznego punktu widzenia oraz pod kątem ochrony środowiska.

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

Niniejszy wniosek opiera się na doświadczeniu zdobytym w trakcie stosowania rozporządzenia (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczającego dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS) ³⁵ oraz na wynikach konsultacji publicznych oraz bardziej szczegółowych konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz na wiedzy specjalistycznej ekspertów zewnętrznych. Ocena skutków uwzględniła te oceny.

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen

Działania, na które Komisja przyznaje pomoc finansową, będą regularnie monitorowane.

Regularna ocena skuteczności niniejszego rozporządzenia będzie przeprowadzana przez komitet ustanowiony na jego mocy. Mogą zostać przygotowane odpowiednie wytyczne i dokumenty referencyjne dla określonych sektorów oraz mogą zostać zaproponowane niezbędne zmiany do niniejszego rozporządzenia.

Komisja przedstawia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu:

- (1) sprawozdanie, co najmniej raz na trzy lata, na temat działań i środków podjętych w odniesieniu do działań związanych z, między innymi:

³⁵ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1.

- (a) dostarczaniem informacji;
 - (b) intensyfikacją współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi;
 - (c) promowaniem EMAS i dostarczaniem zachęt.
- (2) ocenę ex post nie później niż pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Normy kontroli wewnętrznej nr 14, 15, 16, 18, 19, 20 i 21 oraz zasady ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich będą w pełni stosowane.

W przypadku podejmowania działań lub finansowania ich na mocy niniejszego rozporządzenia Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Wspólnoty poprzez zastosowanie środków zapobiegających oszustwom, korupcji i innym czynom zabronionym w drodze skutecznej kontroli oraz rewindykacji niesłusznie wypłaconych środków, a w przypadku wykrycia nieprawidłowości – w drodze skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 i (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji i	Średni koszt	2009		2010		2011		2012		2013		n + 5 i później		2009 - 2013	
			Liczba realizacji	Łączny koszt	Liczba realizacji	Łączny koszt	Liczba realizacji	Łączny koszt	Liczba realizacji	Łączny koszt	Liczba realizacji	Łączny koszt	Liczba realizacji	Łączny koszt	Liczba realizacji	Łączny koszt
CEL OPERACYJNY NR 1: Promocja																
Działanie 1: Działania promocyjne i podnoszące poziom świadomości			0,300		0,200		0,200		0,200		0,200				1,100	
Działanie 2: Pomoc MŚP we wdrażaniu EMAS			0,250		0,250		0,250		0,250		0,250				1,250	
Działanie 3: Nagrody EMAS			1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050			5	0,250
Działanie 4: Zachęty			0,100		0,100		0,100		0,100		0,100				0,500	
Suma częściowa Cel 1				0,700		0,600		0,600		0,600		0,600				3,100
CEL OPERACYJNY NR 2: Opracowanie dokumentów referencyjnych dla określonych sektorów																

Działanie 1: Badania prowadzone przez zewnętrznego konsultanta	5	0,250	10	0,500	15	0,750	15	0,750	15	0,750	3,000
Działanie 2: Spotkania grup ekspertów	8	0,080	10	0,100	15	0,150	15	0,150	15	0,150	0,630
Suma cząstkowa Cel 2			0,330	0,600		0,900		0,900		0,900	3,630
CEL OPERACYJNY NR 3: Wzajemne oceny											
Działanie 1: Wzajemna ocena centrów akredytacji		0,100		0,100		0,100		0,100		0,100	0,500
Działanie 2: Wzajemna ocena właściwych organów		0,100		0,100		0,100		0,100		0,100	0,500
Suma cząstkowa Cel 3			0,200	0,200		0,200		0,200		0,200	1,000
KOSZT OGÓŁEM			1,230	1,400		1,700		1,700		1,700	7,730

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących i/lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)					
		2009	2010	2011	2012	2013	
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ³⁶ (XX 01 01)	A*/AD	2	3	3	3	3	
	B*, C*/AST	1	2	2	2	2	
Pracownicy finansowani ³⁷ w ramach art. XX 01 02 (dla EMAS: tylko END)		2	5	5	5	5	
Inni pracownicy ³⁸ finansowani w ramach art. XX 01 04/05							
RAZEM		5	10	10	10	10	

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

Ogólne zarządzanie systemem, opracowanie i sprawdzanie dokumentów sektorowych, działania marketingowe.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

- ☒ Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone (1 AD + 1 AST + 2 END).
- ☐ Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok n.
- ☒ Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury APS/PDB (2 AD).
- ☒ Przesunięcia w ramach zasobów danej jednostki organizacyjnej (przesunięcia wewnętrzne) (1 AST + 3 END).
- ☐ Stanowiska, których obsadzenie będzie konieczne w roku n, nieprzewidziane w APS/PDB na dany rok.

³⁶ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

³⁷ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

³⁸ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie	2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
07 01 04 01							
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze ³⁹							
Inna pomoc techniczna i administracyjna							
- wewnętrzna							
- zewnętrzna: helpdesk informatyczny	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

8.2.5. *Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty niewwzględnione w kwocie referencyjnej*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i później
Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)	0,351	0,585	0,585	0,585	0,585	
Pracownicy finansowani w ramach artykułu XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy itp.) (należy określić pozycję w budżecie)	0,101	0,253	0,253	0,253	0,253	
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (niewwzględnione w kwocie referencyjnej) ogółem	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838	

³⁹ Należy odnieść się do oceny skutków finansowych regulacji dla danej agencji wykonawczej/danych agencji wykonawczych.

Kalkulacja – *urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony*

Standardowa pensja dla 1 A* /AD jak przewidziano w pkt 8.2.1 wynosi 117000 EUR rocznie.

Kalkulacja – *pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02*

Standardowa pensja dla 1 END jak przewidziano w pkt 8.2.1 wynosi 50580 EUR rocznie.

8.2.6. *Inne wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i późni ej	2009 - 2013
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe	0,008	0,008	0,008	0,010	0,010		0,044
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje	0,015	0,015	0,015	0,115	0,015		0,175
XX 01 02 11 03 – komitety ⁴⁰	0,054	0,108	0,054	0,054	0,108		0,378
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje				0,200	0,200		0,400
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne							
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)							
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)							
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (niewzględnione w kwocie referencyjnej)	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

⁴⁰

C10900 - Komitet ds. stosowania rozporządzenia dopuszczającego dobrowolny udział spółek sektora przemysłowego w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS).

Kalkulacja – *inne wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej*

Przewiduje się zorganizowanie 4 misji (koszt jednostkowy: 1000 EUR), które będą odbywać się corocznie w latach 2009-2013, w celu wyjaśnienia celów i środków rozporządzenia i pomocy w jego wprowadzaniu i stosowaniu w państwach członkowskich.

Przewiduje się zorganizowanie 2 misji (koszt jednostkowy: 1000 EUR), które będą odbywać się corocznie w latach 2009-2013, w celu wzięcia udziału w spotkaniach centrów akredytacji na mocy art. 30 niniejszego rozporządzenia.

Przewiduje się zorganizowanie 2 misji (koszt jednostkowy: 1000 EUR), które będą odbywać się corocznie w latach 2009-2013, w celu wzięcia udziału w spotkaniach forum właściwych organów.

Przewiduje się zorganizowanie 2 dodatkowych misji (koszt jednostkowy: 1000 EUR), które będą odbywać się corocznie w latach 2012-2013, w celu spotkania z zainteresowanymi podmiotami, aby dokonać przeglądu rozporządzenia.

Przewiduje się zorganizowanie 3 spotkań ISO TC 207 (komitet techniczny ds. systemów zarządzania środowiskowego), które będą odbywać się corocznie w latach 2009-2013 (średni koszt 5000 EUR na misję).

Przewiduje się zorganizowanie 1 konferencji (koszt jednostkowy: 100 000 EUR) w roku 2012 w celu przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i właściwymi władzami w sprawie wdrażania środków przewidzianych w rozporządzeniu pod kątem jego przeglądu w 2014 r.

Posiedzenia komitetu regulacyjnego ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia (koszt jednostkowy: 27 000 EUR) planowo będą odbywać się dwa razy w roku od 2009 r., aby umożliwić wymianę informacji celem przyjęcia odpowiednich wytycznych i zaleceń tak, aby osiągnąć większą harmonizację między państwami członkowskimi.

Przewiduje się zorganizowanie 2 dodatkowych posiedzeń komitetu regulacyjnego ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia w 2010 r. (wkrótce po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia) i 2 dodatkowych posiedzeń komitetu w 2013 r. pod kątem przeglądu rozporządzenia w 2014 r. (koszt jednostkowy: 27 000 EUR na spotkanie).

Przewidziane są badania zewnętrzne o całkowitym koszcie 200 000 EUR rocznie w 2012 i 2013 r. pod kątem przeglądu rozporządzenia w 2014 r.

Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i administracyjne zostanie pokryte z przydziału przyznanego zarządzającej DG w ramach corocznej procedury przydziału środków w świetle ograniczeń budżetowych.